کتابیں سچ بولتی ہیں

ان کی حفاظت کیجیے

ISBN:978-969-7578-34-4

زیرِ مطالعہ کتاب شاعر مقبول ذکی مقبولؔ کے ایما پر شائع کی گئی ہے اور اس کے متن کی تمام تر ذمہ داری انہی کو مستحسن ہے۔ پبلشر یا پرنٹر قطعاً ذمہ دار نہیں۔ ادارہ اردو سخن ڈاٹ کام کی ہمیشہ سے یہ کوشش رہی ہے کہ قارئین

urdusukhan@urdusukhan.com www.urdusukhan.com

آرٹ لینڈ، گرلز کالج روڈ، اردو بازار چوک اعظم (لیہ) فون: 0302-7844094

اسٹاکسٹ: ادارہ فکرو دانش، الحمد پلازہ، اردو بازار لاہور
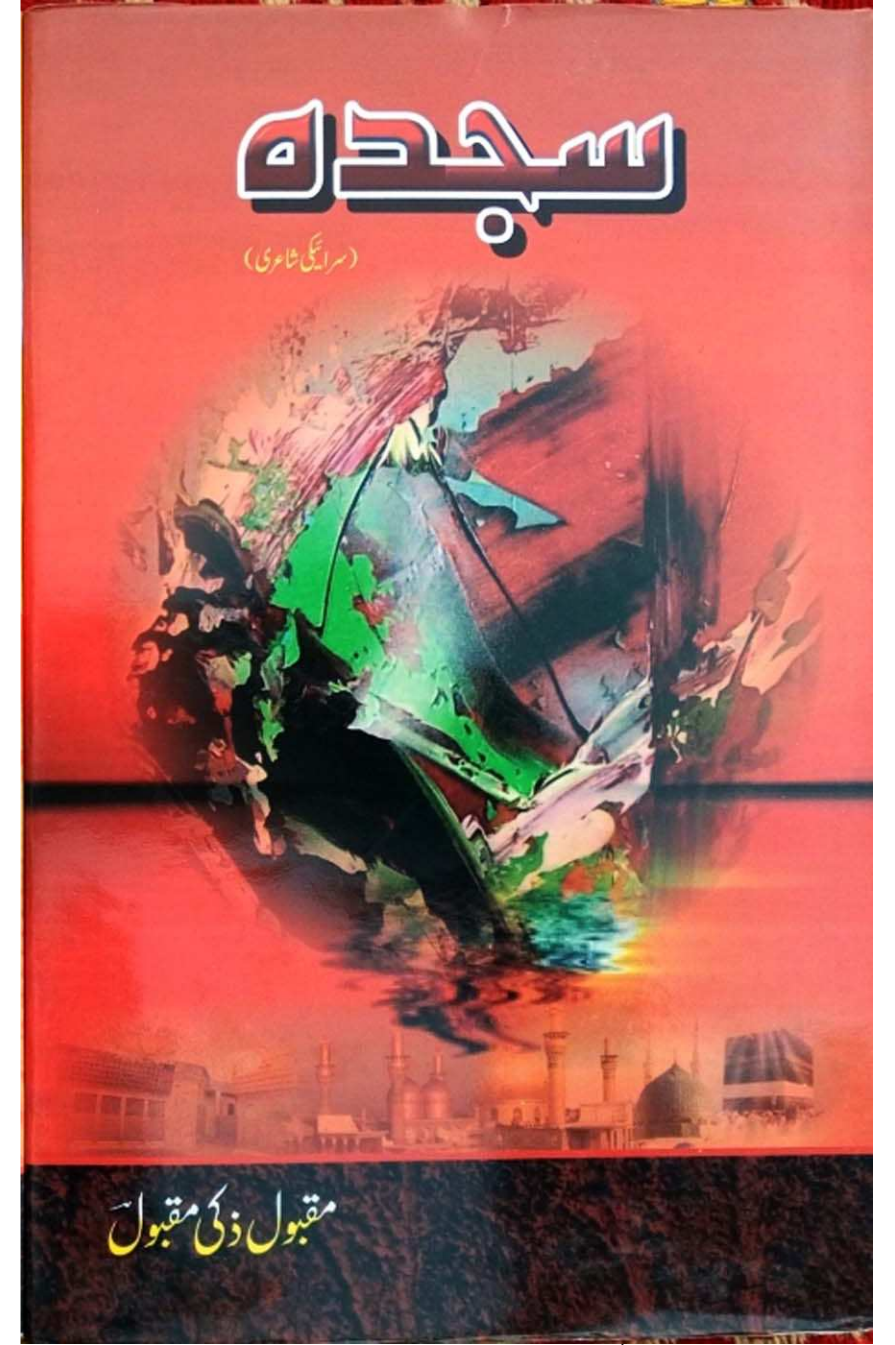
بہترین اور اغلاط سے پاک ادبی مواد پہنچایا جائے اور اس ضمن میں ہر امکانی کوشش کو بروئے کار لایا جاتا ہے تاہم غلطی کی نشاندہی کا خیر مقدم کیا جاتا ہے تاکہ آئندہ اشاعت میں اس کی درستی کی جائے۔(ادارہ)

(سرائیکی اسلامی شاعری)

سجدہ

مقبول ذکی مقبولؔ

اردو سخن

urdusukhan@urdusukhan.com www.urdusukhan.com

آرٹ لینڈ، گرلز کالج روڈ، اردو بازار چوک اعظم (لیہ) فون: 0302-7844094

اسٹاکسٹ: ادارہ فکر و دانش، الحمد پلازہ، اردو بازار لاہور

سجدہ

مقبول ذکی مقبولؔ

بستی شمالی، وارڈ 8 محلہ چھینہ والا نزد دربار شہزادہ علی اکبر، منکیرہ ضلع بھکر (پنجاب۔ پاکستان)

رابطہ نمبر: 0347-45814140331-9231214

اُردو سخن

استحقاق: یکے از تصرفات "شاعر مقبول ذکی مقبولؔ" کی تحویل میں ہیں

ناشر: اردو سخن ڈاٹ کام، پاکستان

نمودِ اول: 21 مئی 2017ء

شاعر: مقبول ذکی مقبولؔ

کمپوزنگ: کاشف اقبال زاہدؔ

سرورق: ناصر ملک

طباعت: شیر ربانی پریس، ملتان

ہدیہ: 350 روپے (30 یورو، 32 ڈالر)

اِنتساب

آپنے ڈاڈے سئیں

غلام حسن

دے ناویں!

نہ کتیں ایجھاں کیتا سجدہ کوئی ایجھاں نہ کر سگسی
اجاں توڑیں ہے سجدے وچ عبادت وی سمندر رہے

تندیر

پہلا حصہ	حمدیہ کلام	8
ڈوجھا حصہ	نعتیہ کلام	22
تریجھا حصہ	میلاد مبارک	41
چوتھا حصہ	سلام یا حسینؑ	63
پنجواں حصہ	منقبت	120
چھیواں حصہ	مسدس	153
ستواں حصہ	ڈوہڑے	160
اٹھواں حصہ	قطعے	166
دعا		171

پہلا حصہ

حمدیہ کلام

نصیب جاگے

میں نال حُب دے قلم کوں چا کے
جہان سارے تے دید کیتم
کلام اللہ تے ٹِک گئی ہے
نماز روزے تے نیک سارے
اے کم چنگے حسن قسم خدا دی

تے ذکر آلِ عباؑ کوں پڑھ کے
ایں دِل میڈے کوں سکون مل گئے
میں کجھ تاں لکھاں شعور آکھائے
عمل اے سارے قبول تھیسن
سخن اے میکوں رکھیسی زندہ
قبر دے وچ وی ثواب ملسی
اے خُلد ملسی تے درجے ودھسن
اے سوچ کے بس کتاب لکھم
تے ناں ہے جیندا رکھا میں سجدہ

بولے جھڑا باجھ زبان او تاں رب ہے
تانے باجھ ستون اسمان او تاں رب ہے
خشک زمین کوں ڈیوے جان او تاں رب ہے

جوڑے خاک وچوں انسان اوتاں رب ہے
دریا صحراواں وچکار اُوندی خوشبو
شرقاً غرباً پار اُروار اُوندی خوشبو
شام سویرے رنگ ہزار ڈِکھاوے ساکوں
روشن روشن سجھ ہر وار ڈِکھاوے ساکوں
تاراں دی بارات قطار ڈکھاوے ساکوں
بدلاں دے وچ برقی دھار ڈِکھاوے ساکوں
راتیں ڈِینہاں اے اَسمان کھڑا ہے سر تے
دِل وچ راہندائے نئیں راہندا رب شمس وقمر تے

واحد تے بے مثل قہار تے آپ ہے قادر
آپ ہے مالک آپ ستار تے آپ ہے قادر
خود ہے رحمت خود غفار تے آپ ہے قادر
خالق پاک خدا جبار تے آپ ہے قادر
ہر شئے دے وچ ہے موجود جو ذات خدا دی
جگ ہے عابد ہے معبود جو ذات خدا دی

نظارا ہر نظر کوں ذات تیڈی دا نظر دا ہے
تہوں سورج وی مدحت آپ دی کر کے اُبھر دا ہے

درختاں تے ہوا دی کھیڈ وی جس وقت ہے چھڑدی
ایویں لگدائے جو سجدہ وی تیکوں ہر ہک شجر دا ہے

ہے تسبیح نام تیڈے دی تے چڑیاں دے سندر نغمے
میڈے دل دا اے گھر مولا ایں تسبیح تے نکھر دا ہے
رکھی لذت ہیوی ایجھئیں انھاں پھلاں دے پانی وچ
جو مجنوں بن کے پھلاں تے ودا بھنورا اُتر دا ہے

سمندراں دے وی سینے تے ہے مچھلی حمد تیڈی وِچ
جھیڑا زندہ ہے دنیا تے اے کم تیڈے امر دا ہے

اُڈی ہئی پینگھ ست رنگی فلک بے جوڑ دے ہاٹ تے
اٹے فن مقبولؔ تاں سارا فقط تیں کاریگر دا ہے

یارب سچا لفظِ کن تے کل سنسار بنایا ہئی
ڈیکھن آلے کوں ہر شئے وچ اپنا روپ ڈِکھایا ہئی

نال ہوادے بدلے وی ہِن پھر دے ساری دنیا تے
کہیں جھا ڈھیر تے کہیں جھا تھوڑا اہر جھا مینہہ برسایا ہے

پتھر ریت سمندر صحرا کیڈے سوہنے ڈِسدے ہِن
اُچے اُچے روہاں کوں وی برف دے نال لکایا ہے
اپنے گھر دی مالک تئیں تاں آپ حفاظت کیتی ہے
چھوٹے چھوٹے پکھواں کولوں ہاتھیاں کوں مروایا ہے

وَن پونے پھل وی مالک ساڈے کان سوغاتاں ہِن
کیلا، سیب، انگور بہشتوں دھرتی تے بھجوایا ہے

تتلی، بھنورے، خمرے، جگنو ذکر کرن تتئیں مالک دا
میں مقبولؔ دی قسمت کوں وی پُھلاں نال سجایا ہے

اوندی قدرت جو غالب ہے جھکی ہر شئے اُسے اَگوں
اُوندی رحمت جو گھیرا ہے زمانے دی ہر ہک شئے کوں

فقط جبروت ہے اوہو ہر ہک شئے تے حاوی ہے
اُسے اَگوں بس عاجز ہے زمانے دی ہر ہک شئے وی

اُوندی عزت اَگوں آخر کھڑو سگدی نئیں کوئی شئے
اے پھل کلیاں تے چن تارے اوندی عظمت ڈسیندے ہن
اُوندے ناں دے سبھے اثرات ہر ذرے دے وچ ڈسدِن
اُوندے ہے علم ہر شئے تے احاطہ جو کیتا ہویا

اُوندے بس نور نُوری نال جگ سارا تھیا روشن
حقیقی نور ہے اوہو تے طاہر پاک ہے اوہو

اوکہیں کوں وٹی تاں ڈسدا نئیں تے ہر کہیں کوں وی ڈسدا ہے
چوی گھنٹے او راہندا ہے ہر ہک دے نال راہندا ہے

ہر ہک شئے توں او پہلے ہے او پچھے توں وی پہلے ہے
اندھارے توں جہڑا گھبرائے اُسے کیتے اجالا ہے

اُوندی حکمت حکومت ہے او ہر ویلے جو قائم ہے
تھیسی دنیا فنا آخر او باقی ہے تے باقی ہے

ڈیندائے تعلیم ہر کہیں کوں اوکوں کہیں وی پڑھایا نئیں
او خالق کل جہاناں دا اوہو مقبولؔ اللہ ہے

سُندا ہر ہک گالھ ہے مولا
شہ رگ دے جو نال ہے مولا

پانی اُتے دھرتی رکھی
کیتا عین کمال ہے مولا

کون ہے اُوندے راز کوں جانے
اپنی آپ مثال ہے مولا
اسماناں تے بجلی کڑکے
جگ دا خاص جلال ہے مولا

کیڑے کوں وی پتھر دے وچ
ڈیندا رزق حلال ہے مولا

حق بندگی دا حشر کوں ڈیسی
رکھدا آپ خیال ہے مولا

خوف گنوں اے اکھیاں رنیاں
بندہ بے اعمال ہے مولا

قرآں پاک دے ہر منکر تے
ڈِتا عین زوال ہے مولا

ایں ساری کائنات دے اُتے
پاتی کرم دی شال ہے مولا
ہر ہک وقت نماز دے ویلے
ڈیندا روز وِصال ہے مولا

تیڈی رحمت دے وِچ جکڑا
ذکی دا ہر وال ہے مولا

ڈوجھا حصہ

نعتیہ کلام

سرورِ کونین دے جاں شہر چوں کوئی آندا ہے
میں وی ڈیکھاں ہا مدینہ دِل میڈا اے چاہندا ہے

میں فدا صلے علیٰ ہر دم تہاڈی ذات توں
دل اے میڈا گیت کملی والےؐ دے نت گاندا ہے

جتنے وی جن و بشر ھن یا اِتھاں کوئی پرند
آپؐ دے صدقے پیا اے سارا عالم کھاندا ہے
بِن مدینے دے میڈی اے زندگی ویران ہے
رب دی سونہہ دنیا تے میکوں بس مدینہ بھاندا ہے

ہک نہ ہک ڈینہہ میکوں وی آقاؐ سڈیسی اپنے گھر
دل میڈا ہر وقت اسے سوچ دے وچ راہندا ہے

یا حبیبِ کبریاؐ مقبولؔ دی سُن گھِن صدا
میکوں وی در تے سڈا اے دِل میڈا اگرلاندا ہے

اندھارے ھَن دِلاں دے وچ اُجالا کر ڈِتا مدنیؐ
کھلے غنچے وفا والے نظارا کر ڈِتا مدنیؐ

جیویں ظلمت دی آندھی ہائی اُویں رحمت دی بارش ہائی
خدا دی گل خُدائی کوں ہے آعلیٰ کر ڈِتا مدنیؐ

جیویں سورج دا اے سوجھل گیا گھر گھر دے کونے وِچ
گیائے اِنج دِین خالق دا اِشارا کر ڈِتا مدنیؐ

جیویں اسلام دی اوں وقت کوں تبلیغ ہئی مشکل
مگر اسلام کوں دنیا تے بالا کر ڈِتا مدنیؐ

سمندر چُوں ملن موتی اے دل مقبولؔ آہدا ہے
سمندر تے وِنجن دا ھُن حوالا کر ڈتا مدنیؐ

نال روضے دے بہہ نعت لکھدا رہواں
ڈینہہ او آوے دعائیں اے منگدا رہواں

پاک محفل سجے عرشی فرشی آوِن
میکوں رنگ لگ ونجن نعت پڑھدا رہواں

نوری پُھل دی مہک ساہ دیوچ پئی وَنجے
ساہ حقیقی دا حق ساہ بھردا رہواں
روزِ اول توں لا روزِ محشر تائیں
یا نبیؐ یا نبیؐ ذکر کردا رہواں

پاک وطاہر نبیؐ مرتبہ بہوں بلند
کیویں سوچاں بھلا ایہو مندا رہواں

ماراں اوجھڑ نہ کوئی سدھے راہ کوں نپاں
زینہ پکائے ایہو جھڑا چڑھدا رہواں

سوہنے مدنیؐ دے ناویں حیاتی لاواں
سچی الفت دیوچ جیندا مردا رہواں

سچا قرآں، خدا پاک، آلِ نبیؐ
سنگ جوڑی رکھاں نالے ڈردا رہواں

شرف میڈی زباں تے قلم کوں ملے
صدق مقبولؔ لکھاں میں نکھردا رہواں

شرف تیکوں ملا رب دے دیدار دا یارسولِ خداؐ یاحبیبِ خداؐ
احمدِ مصطفیٰؐ سرورِ انبیاؐ یا رسولِ خداؐ یا حبیبِ خداؐ

سوہنے عربی دا معیار ڈاڈھا اڈِٹھا ایہو قرآن نازل تھیا ہر جگہ
جتھاں جتھاں ساڈا مولاؐ ٹردا ریہا یارسولِ خداؐ یاحبیبِ خداؐ

دولھا معراج دا تیڈا ثانی کتھاں نہ زمیں تے ملا نہ فلک تے ملا
سرورِ انبیاؐ سوہنا مولا ساڈا یارسولِ خداؐ یاحبیبِ خداؐ

کیتے سجدے رکوع اپنی اکھیں اگوں جڈاں خالق حقیقی کوں مولا ڈٹھا
آکے رب دے اگوں کیتی حمدو ثنا یارسولِ خداؐ یاحبیبِ خداؐ
آسمانی بدر آغلامی کیتی اکھ دے جھمکن دے وچ پانی شیریں تھیا
سارا معجزنما جیندا کردار ہا یارسولِ خداؐ یاحبیبِ خداؐ

یا نبیؐ حق نبیؐ سچ نبیؐ مصطفیٰؐ یا نبیؐ حق نبیؐ سچ نبیؐ در نبیؐ
کیتی جیندی ثنا سارے ارض وسما یارسولِ خداؐ یاحبیبِ خداؐ

بدر احد وخندق گلی کوچے پکے شہر مکہ سارا اول مدینہ سارا
ڈیندی خوشبو کھڑی آکے ساری ہوا یارسولِ خداؐ یاحبیبِ خداؐ

جرم میڈے قلم نال جھنڈے پئے میڈے چہرے تے رونق سجن لگ پئی
ڈو جہاناں دا وارث کریسی شفا یارسولِ خداؐ یاحبیبِ خداؐ

ساری تبلیغ دی ہکا الفت منگی کہیں نبی وی اجرا یویں منگیا نہیں
بس محبت ہووے نال آلِ عبا یارسولِ خداؐ یاحبیبِ خداؐ

ڈیکھوں سب ذرے ذرے زمیں دے اُتے سوہنے آقاؐ میڈے دا سوہنا نام ہے
توں وی مقبولؔ ہر کہیں کوں ایویں ڈسایا رسولِ خداؐ یا حبیبِ خدا

(غیر منقوط)

ہادی رسولؐ ساڈا الٰہی کمال اعلیٰ
مولا دا کرم ہوسی کرسوں اعمال اعلیٰ

کلمہ اے لا اِلٰہ دا مکے دے لوگاں آکھا
احمدؐ دا لمحہ لمحہ ہر ماہ و سال اعلیٰ

اللہ اِلٰہی آکھا سرکارؐ کوں اے ول ول
ساری مہک ہے وکھری اطہر دے وال اعلیٰ

لولاک ساڈا مولاؐ علم و عمل ڈسا ہِس
صالح عمل کرسوں کھاسوں حلال اعلیٰ

وردِ درود کر کے گل دی صدا ہے آئی
اللہ دا اے ولی ہے اعلیٰ ہے لعل اعلیٰ

لکھاں اے گل سحر کوں مصلے دے کولوں آ کے
معصوم دی مداح ہے حال و حوال اعلیٰ

لکھاں درود آکھوں احمدؐ کوں عمر ساری
ساہ ساہ ہووے محمدؐ وصل و وصال اعلیٰ

آکھاں اداس دل کوں در مَل رسول سرورؐ
ہر دم دا ہے سہارا ہر دور ڈھال اعلیٰ

علیؑ رکوع ہے والا طاہرہؑ کساء ہے والی
گوہر دہر دے اصلی احمدؐ دی آل اعلیٰ

مدنیؐ دا پاک روضہ منبع صفات ہے
ہر وقت رحمتاں دی راہندی بارات ہے

دنیا تہاڈے کیتے تخلیق کیتی خالق
سارے زمانے تیڈے کل کائنات ہے

ڈینہہ رات چوی گھنٹے در تے ملائک اُترِن
صلوٰۃ دی ہمیشہ راہندی سوغات ہے
روزِ جزا دا مالک کائنات وِچ نظر دائیں
دنیا تے آخرت تے ول تیڈی بات ہے

مولاؐ تہاڈے صدقے رحمت جہاں تے ہے
افضل تے سب توں اعلیٰ ہک تیڈی ذات ہے

مدحت تیڈی کراں میں خواہش ہے دل میڈے وِچ
در پاک توں تہاڈے ملدی خیرات ہے

مقبولؔ ونج کے ڈیواں بوسے مزارکوں میں
سُکدی نہ ہنجھ اکھیں چوں جاری فرات ہے

میکوں ہر خواب وِچ ہک مدینہ ڈسے
اُٹھیں بیٹھیں فقط ہک خزینہ ڈسے

ماہِ رمضان، شعبان، ذیشاں رجب
ودھ ربیع الاول دا مہینہ ڈسے

چاوے مندری جو تختِ سلیمانؑ کوں
وِچ نبی مصطفیٰؐ دا نگینہ ڈسے
سیرتِ مصطفیٰؐ میکوں بھلدی نہیں
نال راہب دے خالص قرینہ ڈسے

بولے پتھر نبیؐ دی صداقت دے وِچ
منہ تے باطل دے یکدم پسینہ ڈسے

خاص ابو ذرؓ بلالؓ و سلیمانؓ دا
سئیںؐ دی الفت دے وِچ پکا سینہ ڈسے

کشتی نوحؑ دی ڈتی ہے مثال اے نبیؐ
آلِ احمدؐ دا سچا سفینہ ڈسے

کھنڈی خوشبو پئی ساری کوچہ نگر
نعت مقبولؔ دی مہ جبینہ ڈسے

عالم رسولؐ دا ڈٹھے سارا کمال اعلیٰ
او آسراا ساڈا جیندے خیال اعلیٰ

اوکوں دعا ہے آکھی سردارؐ راہ سارے
صدقے نبیؐ دے ملیا اوکوں اے مال اعلیٰ

دنیا تے کملیؐ والا صلے علیٰ ہے عادل
جیندے جواب اعلیٰ جیندے سوال اعلیٰ
مالک الٰہی آکھا وِردِ درود کر کے
انسان ہے او کامل جیندے اعمال اعلیٰ

طاہر امام کون اے مرسلؐ اے گالھ پچھی
خالق ڈسا اسا کوں کئیں دا ہے لعل اعلیٰ

دل تے ہے مہر لائی الفت دی پاک سرور
رو کے نظام کوں جو عاشق بلال اعلیٰ

ساڈا ہے پاک مالک روزِ حشر دا حامی
ہر درد کوں مکاوے سئیںؐ دا اُجال اعلیٰ

محبوبؐ کوں بنا کے بھن چھوڑیا قلم کوں
محبوبؐ دا بنا کے خالق جمال اعلیٰ

مدحت قلم دے نال اج مقبولؔ مصطفیٰؐ دی
لکھوں پڑھوں ذکر کوں تھیسوں نہال اعلیٰ

ہر نور دا سراپا سرورؐ ذیشان آقاؐ
ڈیندا پیا اے گواہی سارا قرآن آقاؐ

عظمت نرالی تیڈی مدحت خدا کریندا اے
ثقلین دا توں وارث وکھری ہے شان آقاؐ

شہ رگ دے خون دی وی خوشبو ہے اے ڈسیندی
آقاؐ توں ساڈا آقاؐ بہوں مہربان آقاؐ
ظلمت دا ہا اندھارا آئی روشنی تہاڈی
رحمت لا اِلہ توں قائم جہان آقاؐ

دہلیز تے آجھکدن چن تے ستارے اکثر
جن و بشر ملائک منگدِن امان آقاؐ

دارین جُھکدی در تے ہیں علمِ فیض ڈیندا
سلماںؓ بلالؓ تھی گئے صاحبِ ایمان آقاؐ

بولے قرآن بولے خم دے مقام آکے
حیدرؑ ہے سب دا مولا کیتائی اعلان آقاؐ

ہیں ارفع آپؐ اعلیٰ گوہر عظیم حق دا
مقبولؔ کیا لکھے ول گنگ ہے زبان آقاؐ

کونین دا مالک ہے سردارؐ مدینے دا
انسان دا وارث ہے سرکارؐ مدینے دا

انصار مہاجر کوں اسلام ڈسا چھوڑا
اسلام دا بانی ہے دلدارؐ مدینے دا

سرکار محمدؐ تے قرآن تھیا نازل
تہوں کل کائنات تے ہے انوار مدینے دا

میں خواب دیوچ ڈِٹھاں سرکارؐ دے روضے تے
نت نعت سُنیدا ہے احرار مدینے دا

مقبولؔ دعا خالق منظور کریسی چا
چُم شہر گھناں سارا ہک وار مدینے دا

تریجھا حصہ

میلاد مبارک

ولادت باسعادت نبی پاک صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم

عرش دا والی آیا ہے سوہنا نبیؐ
خلق ازلاں توں کیتا ہے جیکوں جلی

پاک سوہنے قدم آئے دھرتی اُتے
تسی دھرتی اُتے رب دی رحمت وَسی

رنگ خوشی دا عجب سئیںؐ دی آمد اُتے
پڑھی صلوٰۃ مدنیؐ تے ہر ہِک کلی
آکے دنیا اُتے سر کوں سجدے رکھا
مرحبا مصطفیٰؐ تسبیح رب دی پڑھی

اُبھرا خورشید ہے رب دی رحمت دا اَج
آ تجلی نبیؐ کل جہاں کوں ڈِتی

ڈو جہاناں دا شاہ آیا مکے دے وچ
ہر بشر کوں سحر اُوہا وکھری لگی

نوری لاٹاں جو لوحِ قلم تے گئیاں
خاص منظر عظیم ءِ چ اَوہتی ڈِٹھی

دھاڑ رکدی نہ مردود شیطان دی
سڑدا بُجھدا ریہا اوندی گردِن جُھکی

آمدِ مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم

عرشی فرشی آٹے آمبارک ڈِتی
سخی مطلب ہے رج کے مبارک جھلی

راز جانے حرا دے خدایا نبیؐ
سال چالیہہ گزارے خدا دے ولی

پاک صادق نبیؐ جلوہ نوری کیتا
عرش والی ضیا فرش کوں ہے ملی
گل دی خوشبو گئی ہر گلی ہر نگر
سوہنی رحمت دی سوہنی ہوا ہے چلی

قلب روشن تھیا تیرگی مُک گئی
گھر وی روشن تھئے مل گئی روشنی

رب دے محبوبؐ کوں ہر عدو توں بچا
ابو طالبؑ کولوں ہے رِسالت پلی

چمکا تارا سب انسان کلمہ پڑھن
سدھا رستہ ملا ہوئی قسمت بھلی

پکھو دِرکھان دے سوہنے کھمباں اُتے
ہک زباں وچ خدا آلِ احمدؐ لکھی

نعت ہدیہ کیتی بارگاہِ نبیؐ
لکھی مقبولؔ ہے نعت سئیںؐ دی چنگی

ولادت باسعادت حضرت علیؑ

پاک ہستی دی آمد ہے کعبے اندر
مرحبا یا علیؑ یا علیؑ حق علیؑ
سارے بے جان بتاں کوں پئے گئی خبر
مرحبا یا علیؑ یا علیؑ حق علیؑ

ڈیکھو ڈیکھو خوشی توں چمکدے پئے

ذرے ذرے وی اج پوری کائنات دے
کیتی چہرے علیؑ مرتضیٰ تے نظر
مرحبا یا علیؑ یا علیؑ حق علیؑ
جگ تے ایمانِ کُل دا قدم آ گیائے
ہن تاں باطل نہ بچسی ذرا وی اتھاں
کعبے نواں بنایا خوشی توں ہے در
مرحبا یا علیؑ یا علیؑ حق علیؑ

کیتا ہے ناز کوثر خود اپنے اُتے
شکر ہے یا خدایا تیڈی ذات دا
آیا ساقی میڈا اے وڈا با امر
مرحبا یا علیؑ یا علیؑ حق علیؑ

بت پرستی نہ چلسی ذرا وی اتھاں
ہن محمدؐ دا کلمہ پڑھائیسی علیؑ
اج توں ہوسی عبادت دا سچا اثر
مرحبا یا علیؑ یا علیؑ حق علیؑ

شجرہ طیب تے رحمت ہے وسدی کھڑی
شاخ نوری بہشتاں توں افضل جو ہے
پڑھ کے صلوٰۃ آکھن شجر تے ثمر
مرحبا یا علیؑ یا علیؑ حق علیؑ

وڈی رحمت دی نعمت ہے نازل تھئی
جڈاں احمدؐ دے چہرے تے کیتی نظر
پڑھا قرآن مولاؑ اُتھاں بے خطر
مرحبا یا علیؑ یا علیؑ حق علیؑ

سب موالی علیؑ دے علم دے تلے
وت درود و سلام آکے پڑھسن کھڑے
ہوسی مقبولؔ نعرہ اے روزِ حشر
مرحبا یا علیؑ یا علیؑ حق علیؑ

شانِ کعبہ

مک حد خوشیاں دی گئی میڈی آیا کول میڈے مہمان اے
اپنڑی آمد میڈے بھاگ جگائے چُھٹ بتاں توں گئی جان اے

کائنات میکوں اج چودھاروں پئی خوشیاں توں پُر باش ڈِسے
سرورؐ دے وِیر دی آمد تے ودھا رتبہ ودھ گئی شان اے

توں آیا ئیں رجب دی تیرھاں کوں تسّیں نال نبیؐ الوایا ہے
تیڈا چہرہ ڈیکھ کے خوش تھی گئے اج مرسلؐ دے سلطان اے
جاں رب اکبر اے خبر ڈِتی آندا کول تیڈے پیا حیدرؑ ہے
ہاں پھٹ گئے میڈا خوشیاں توں دیوار تے خاص نشان اے

توں آیا ئیں تاں حق بچ ویسی اج باطل تھی ناکام ویسی
توں حق دے نال حق نال تیڈے اے احمدؐ دا فرمان اے

اج صدقے تیڈی آمد دے مقبولؔ میڈے تائیں آپہنچے
میڈا آ مقبول طواف کرے کرو ایں تے اے احسان اے

ولادت باسعادت حضرت امام حسنؑ

صبح سویرے نفیس شبنم گلاب تے آ حسنؑ لکھا ہے
نبیؐ دے منبر داڈو جھا وارث امیر شاہِ وطن لکھا ہے
ہے آہدا قرآن اِیکوں لَو لَو تے ھَلِ تا ئے زَمن لکھا ہے
امامؑ ابن امامؑ حق دا امن وی ایکوں اَمن لکھا ہے
حسنؑ دے حبدار داتاں بیڑا جہان دنیا توں پار تھیسی
حسنؑ داد شمن خدادا دشمن خدادا دشمن خوار تھیسی

کریم خالق ہے خلق کیتا قلم وی اعلیٰ تے خلق اعلیٰ
اے چن ستارے وی خوش نظر دِن اے کم وی اعلیٰ تے خلق اعلیٰ
ہے صوم ہر ماہ توں عین افضل حکم وی اعلیٰ تے خلق اعلیٰ
کرم حسنؑ دا جہان جگ تے کرم وی اعلیٰ تے خلق اعلیٰ
ذکی وزاہد تے شاہ وشاکرؑ حبیبِ اکبرؐ نے چم کے چاپایا
تمام القاب پاک مولاؑ ہے عرشِ اعظم توں گھن کے آیا

خدا دے اپنے ایں نور وچوں حسنؑ دا ظاہر آ نور ہویا
تھیا منور مدینہ سارا حجت دا جگ تے ظہور ہویا
آباد بی بیؑ دی جھولی ہوئی تے خوش محمدؐ حضور ہویا
گلاب طاہر تے پاک اطہر توں رِجس ازلاں توں دور ہویا
آواز گونجی جہاں اندر معصوم چوتھی ایہا لڑی ہے
جلی سخی توں ہے جئیں وی پِناں قبولیت دی ایہا گھڑی ہے

اے آیا ملکِ امن دا حاکم علیؑ دی پگ دا جناب وارث

کلامِ ربی تے دین حق دا حضور عزت مآب وارث
تمام جاگیرِ مصطفیٰؐ دا علیؑ دا بچڑا نواب وارث
اِیں حسنِ کائنات داوی بے شک ہے مجتبیٰؑ دا شباب وارث
علومِ نبویؐ دے دردی چاہت اے قمرِ ہاشم جہان سچا
قرآنِ ناطق قرآنِ طاہر قرآن دا اے قرآن سچا

فلک توں لیہہ کے ملائیکہ وی رسولؐ کوں آڈِتی مبارک
تے ربِ اکبر وی بھیج چھوڑی نبیؐ علیؑ کوں ملی مبارک
تے رنگ برنگی ہے دنیا آئی جہان دے منہ سجی مبارک
تمام مرسلؑ دی صف لگی ہے خوشی مبارک خوشی مبارک
ہے نور چمکا علیؑ دے گھر وچ شعاع وی ارض وسما تے گئی ہے
جناب زہراؑ دی جھولی دیوچ تے دید عرشِ اُلا تے گئی ہے

کریسی پرچم بلند حق دا اے پاک بچڑا ہے مرتضیٰؑ دا
مقام رتبہ بلند اِیندا ہے حکم معبودِ کبریا دا
ڈوہاں جہاناں تے ایندی شاہی اے ناز اللہ تے مصطفیٰؐ دا

اے مرگیاں کوں کرے چا زندہ جہاں تے احسان مجتبیٰؑ دا
ہے شاہِ خلدِ برین مولاؑ حدیث آقاؐ دی بس گواہ ہے
حسنؑ دی الفت جے ہوسی مقبولؔ ملسی ساکوں وی خلد جھااے

ولادت باسعادت شہزادہ علی اکبرؑ

عالیہ سینؑ بخن ہے آکھا
چُم بچڑا اے سخن ہے آکھا
اپنا پیارا چمن ہے آکھا
ویر شبیرؑ دا چن ہے آکھا
بھین مبارک آن ڈِتی ہے
اکبرؑ جئیں جاگیر ملی ہے

گل دی ہر ہک پنکھڑی آکھا
خون علی دا رتبہ اعلیٰ
جلوہ سارا احمدؐ والا
جگ تے ہویا عین اُجالا
حق دی منزل ساہ وچ ٹرسی
کشتی دم دے نال ط آ جُڑسی

رب دی نعمت مولاؑ دے گھر
دین دی چاہت مولاؑ دے گھر
نور دی رحمت مولاؑ دے گھر
حق دی راحت مولاؑ دے گھر
بخت حسینؑ دا عرش توں آیا
در، دارین دا عرش توں آیا

پاک حسین دا بچڑا جانی

نانے پاک دی پاک نشانی
اکبرؑ اکبرؑ یوسفؑ ثانی
یثرب چمکا گھڑی سہانی
نام علیؑ شبیرؑ رکھا ہے
اکبرؑ سوہنا لقب ملا ہے

بی بی لیلیٰ جھولی پاوے
بخن بخن ہر پاسوں آوے
نور نظر شبیرؑ الاوے
بسم اللہ پڑھ بانگ سناوے
اکبرؑ کوں چم سینے لایا
خالق اکبر یاد ہے آیا
ط

حوراں گائے نغمے آ کے
ملک ملائک نعرہ لا کے
اکبرؑ دا اے جشن منا کے

تمغے خوشیاں دے گل پا کے
ہر آیت قرآن دی خوشڑ اے
ہر ہک چیز جہان دی خوش اے
پیر شبیرؑ دا حیدرؑ آکھاں
دین دا گوہر سرور آکھاں
اَوج اسلام دا رہبر آکھاں
ہاشمی چندر منور آکھاں
اسماعیلؑ، خلیلؑ چا آکھاں
احمدؐ دی تنزیل چا آکھاں

خوشیاں دے پیا تاج پویندے
ڈھیر غلام آزاد کریندے
نوکراں دے اج ناز اٹھیندے
باہنیاں نوکراں کوں پرنیندے
جام وِلا دے ہر کہیں پیتے
باطل اپنے لب چا سیتے

لنگر آپ حسینؑ کھوایا
مال خزانہ خوب ونڈایا
فیض نجات دا موماناں پایا
عرشیاں جھولا آن جھولایا
آمد پاک ہے سب توں عالی
سحر سہانی قسمت والی

ولادت باسعادت امام جعفر صادقؑ

فرشتے بولے ائے جاگو جاگو جو وَسّ پئی ہے اے کل خدائی
نظارے نوری جہاں تے چمکے خوشی دی اج تاں گھٹا ہے چھائی
ہے روزا اعلیٰ خدا دی طرفوں اے میڈے کنیں آواز آئی
اے وقت اعلیٰ نصیب ہائی جو دل میڈے کوں سکون ہائی
ہے جیم جعفرؑ جہان مالک فلک تے اے تاں لکھیندا ریہا ائے
اے عین عربی تے عجمی سارے ہر ہک کوں اے تاں ڈسیندا ریہا ائے

سویر صادق عظیم جعفرؑ فلک توں لیہہ کے قیام کیتا
تے رکھ کے سر کوں امام سجدے ہے ذکر حق دے امام کیتا
حضور چھیویں امام جعفرؑ دا ساکوں خالق انعام کیتا
ایں کہکشاں دی سہانی محفل درود پڑھ کے سلام کیتا
جنابِ باقرؑ نے چاہیا جعفرؑ صداقتاں دا خزینہ چمکا
سلام کیتا کلام کیتا تے عرش توڑیں مدینہ چمکا

ٹ

جہان سارے ڈتی مبارک ہے آیا جگ تے رسولؐ زادہؑ
تے جنس اٹھاراں ہزار آکھا ایندا تے اللہ دا ہک ارادہ
ہے جانشین امام باقرؑ تے رتبہ مولاؑ دا بہوں زیادہ
ہے نور چوڈاں طبق تے ایندا بدن تے بشری دا ہے لبادہ
رسولؐ اپنی حیات اندر لقب وی صادق ڈساڑا ہے
اول توں لا کے اخیر توڑیں خلیفے بارہ بناڑا ہے

امام فاضل عظیم تر ہے نبیؐ دے دیں کوں بہار ڈیسی

حسین مولاؑ ہے حق دا حیدر نبیؐ دے دل کوں قرار ڈیسی
اے شش جہت تے پیام پہنچے پیام حق کوں وقار ڈیسی
تے جدِ امجد دے وانگ کر اے حیاتی رب توں نثار ڈیسی
جیویں سورج ہے چمکا جگ تے اے تا قیامت چمکدا راہسی
دِلاں تے شاہی کریسی مولاؑ اے حق ولایت چمکدا راہسی

کفر کوں جئیں ہے مٹایا پل وچ اے مولاؑ اسلام دا ہے ناصر
تے ناز جئیں تے کرے خدائی تے ناز جئیں تے ہے کیتا باقرؑ
کلام بالکل محمدؐی ہے ایں دینِ حق دی بقا دی خاطر
شباب آیا ہے دینِ حق تے اے عالیہ دی دعا ہے آخر
جہان دنیا ہے جیندے صدقے مقامِ مولاؑ کوں کون سمجھے
خزانہ قدماں دے ہیٹھ نظرے نظامِ مولاؑ کوں کون سمجھے

امام جعفرؑ دا نام لب تے جے آوے مومن درود فرض اے
نجات دا اے عظیم در ہے جہان سارے کوں ایندی غرض ہے
تے نال آلِ نبیؐ دے الفت ایں زندگی دا اے خاص قرض اے

جے بندائے منصور وانگ بغضی تاں اوکوں لگ گئی جہنمی مرض اے
امام رب دی رضا دا مالک اے گالھ سچی خدا گواہ ہے
تے خلد توں ودھ کے جیندی الفت اے مومناں کیتے حق دی راہ ہے
اے علمِ خالق دا پاک وارث اے شرف خالق رحیم بخشائے
نبیؐ علیؑ دے اے وانگ بولے صدیق صادق کریم بخشائے
اے درسِ توحید دا مدرس اے درس سوہنا عظیم بخشائے
ایں علم دے جو قریب تھی گئے اے علم جگ کوں علیم بخشائے
عروج رفعت جہان اندر ایں پاک درسال تے آجھکدا ائے
کلام رب دا اِتھاوں شروع ہے کلام رب دا اتھائیں مُکدے ئے

چوتھا حصہ

سلام یا حسینؑ

حسینؑ ابن علیؑ دی سئیں عنایت وی سمندر ہے
فقیراں کوں کریندے شاہ سخاوت وی سمندر ہے

یزیدی مٹ گئے سارے کوئی ناں تک وی چیندا نئیں
سکہ شبیرؑ دا چلدا اے حکومت وی سمندر ہے

نہ کہیں ایجھاں کیتا سجدہ کوئی ایجھاں نہ کر سگسی
اجاں توڑیں ہے سجدے وچ عبادت وی سمندر ہے
زمانہ گل کریسی کیا ڈیندا خبراں ریہا سب کوں
ملا ہے علم ورثے وچ وراثت وی سمندر ہے

وفا مومن قبر تک ہے حشر تک ہے اِرم تک ہے
سخی شبیرؑ دی الفت عقیدت وی سمندر ہے

امامت دے اے صدقے وچ کھڑائے مقبولؔ جگ سارا
ایہو کجھ آکھ سگداں میں امامت وی سمندر ہے

ابن ِ علیؑ تہاڈی شجاعت کوں ہے سلام
دین ِ نبیؐ بچایا امامت کوں ہے سلام

اکبرؑ، عباسؑ، قاسمؑ، اصغرؑ وی ڈے ڈتا ہے
جودوسخا دا پیکر سخاوت کوں ہے سلام

دریا دے نال تا خنجر تلے ریہا ہیں
ایں بے مثال تیڈی شہادت کوں ہے سلام
صبرورضا دا پیکر نوکِ سناں تے چڑھ گئیں
قرآن پڑھدا رہ گئیں تلاوت کوں ہے سلام

سَتر تھئے اے بھاری لکھاں یزیدیاں تے
رہبر حسینؑ تیڈی قیادت کوں ہے سلام

مقبولؔ درد شاہ دا راہسی ابڈ تلک اے
مظلومِ کربلا دی فضیلت کوں ہے سلام

ڈکھ دین ِحق دے سارے کھاون لگا ہے سجدہ
ابدی اے زندگی اَج پاون لگا ہے سجدہ

چودی دی رات چن دی کریندی ہے جیویں فائدہ
اُمت کوں رنگ اوویں لاون لگا ہے سجدہ

دل کوں سکون ملسی دین ِ نبیؐ دے اندر
عرشی تے فرشیاں کوں بھاون لگا ہے سجدہ
عاشور دا ڈیہاڑا پیشیں نماز ویلا
ساری خدائی اُتے چھاون لگا ہے سجدہ

ایں فرش توں فلک تائیں کھنڈ گئے لہو جو ہر جھا
سر تے یزیدیت دے باہوں لگا ہے سجدہ

مقبولؔ کربلا وچ جہڑا حسینؑ کیتا
او یاد انبیا کوں آون لگا ہے سجدہ

حسینؑ ابن ِ امام تیکوں جہان سارا سلام ڈیندا ئے
تیڈی شجاعت ہے جگ تے اعلیٰ ضمیر زندہ سلام ڈیندا ئے

امامؑ ابن ِ امامؑ توں ہیں خدا دی وحدت کوں تئیں بچایا
امن ڈِیوایائی امن دی جا کوں عظیم کعبہ سلام ڈیندا ئے

کریمؑ ابن ِ کریمؑ توں ایں جو حر لشکر کوں ڈِتائی پانی
جھکا گئے نظراں او سارے بندے دِھیان پیارا سلام ڈیندا ئے
اے منتظر ہائی فرات تیڈا حسینؑ حاکم حکم سناوے
او ڈیکھ کے بس صبر تہاڈا فرات دریا سلام ڈیندا ئے

توں آپؑ زخماں توں چور چور ایں تے لاشے سارے تئیں آپؑ چائے
جہان سارا اے ڈیہدا رہ گئے جہان والا سلام ڈیندا ئے

ہا سرخ ڈِسدا فلک اے سارا تہاڈے غم وچ ہا خون رویا
تہاڈے صبراں تے تھی کے ششدر اے جھک کے آقا سلام ڈیندا ئے

علیؑ نجف کوں ہا چھوڑ آیا حسینؑ بچھڑے دی جنگ ڈیکھاں
توں واہندے دریا تے ریہوں پیاسا امیر بابا سلام ڈیندا ئے

ایں کہکشاں دا ہے نور باقی حسینؑ تیڈی ضیا دے صدقے
تے ڈے کے سجدہ تئیں سر نہ چایا اخیری سجدہ سلام ڈیندا ئے

اے ریت جنگل دی خلد بن گئی جو خوں تیڈا آ وچ رلا ہے
اے خاک افضل ہے سجدہ گاہ ہے او پاک صحرا اسلام ڈیندا اے

توں روشنی دا ہیں ہِک مینارا جہان روشن تسّیں کر ڈتا ہے
تھیا منور ہے قلب جیندا او ہو تاں مولاؑ اسلام ڈیندا اے

ایں خون تیڈے دے نال چمکن ستارے ستر او کربلا وچ
عظیم ہر ہِک ستارا تھیا ہر ہِک ستارا اسلام ڈیندا اے

فلک دے وانگوں ہے چھاں تہاڈی ایں دینِ حق تے حسینؑ مولا
اے دینِ حق تاں اُنہاں تھوں ملدا اے اے دین حق دا اسلام ڈیندا اے

علم تے آقاؐ تسّیں لکھ ڈتا ہے ایں خون اپنے دے نال کربل
اے دینِ اسلام ہو یا زندہ علم وی اعلیٰ اسلام ڈیندا اے

تساں اندھارے تے چھا گئے ہو تے بن کے سورج حسینؑ مولا
اے ڈینہہ حشر تائیں اُجالا راہسی رسولؐ نانا اسلام ڈیندا اے

اے گریہ ماتم کریندے بیٹھن زباں توں سارے اے آہدے بیٹھن
تہاڈی مرقد دے چارے پاسوں ملائک ٹولا سلام ڈیندا اے
عجیب منبر تے توں کھڑا ہیں بغیر دھڑ دے قرآن پڑھدا ئیں
کلامِ رب دا ہیں آپؑ وارث ایمان میڈا اسلام ڈیندا اے

ہے انبیاؑ کوں وی ناز تئیں تے خدا وی راضی ہے تسّیں تے مولاؑ
خدا بھجیندا اے درود تئیں تے خدا دا جلوہ اسلام ڈیندا اے

توں رہ کے مولاؑ صداقتاں تے ازل توں گھن کے حشر دے ڈینہہ تائیں
تہاڈی عظمت کوں ڈینہہ ازل دا اے شاہِ والا اسلام ڈیندا اے

اے ریت ذرے گلاب بن گئے جو حکم تیڈے کوں من گئے ہِن
اے بن گئے مقبولؔ سارے ارفع ہر ہِک دا رتبہ سلام ڈیندا اے

عظیم ابنِ عظیم توں ہیں نماز مردی کوں تسّیں بچایا
نماز دے کولوں تھی فارغ نمازی بندہ سلام ڈیندا اے

دل اے ہر دم کربل ویسی
پاک سلام اے آپؑ کوں ڈیسی

نہر فرات تے پرچم کیندا
نام عباسؑ دا دل اے چیسی

تیڈی پاک شجاعت اعلیٰ
مولاؑ آخر کون بھلیسی
ہادی منسی تیکوں عالم
تیڈی ذات دا نعرہ لیسی

کربل توں گھن حشر دے ڈینہہ تائیں
مومن فرد سلام کریسی

اہلِ بیت دے سارے ڈکھڑے
بارہواں ہادی آن سنیسی

سُچے موتی جھولی ڈھاہدِن
سین معظمہؑ بخت ودھیسی

جے تائیں بت ءِچ ساہ ھِن مولاؑ
اے مقبولؔ سلام بھجیسی

(غیر منقوط)

اللہ دی راہ دے ہر ہک اوں وارکوں سلام اے
آلِ رسولؐ دے اوں سالارکوں سلام اے

ہائی ہاڑ دی او گرمی سم گئے کٹا کے سرکوں
مہرِ رسولؐ دے اس ہسوارکوں سلام اے

گھر وی لُٹے او سارے مسمار ول او کر گئے
ہر ہک ردا لُٹی دے اسرارکوں سلام اے
رو رو کے حوراں آکھا آلِ رسولؐ کُس گئی
سارے دہر دے ہووے سردارکوں سلام اے

صحرا لہو لہو ہے اسلام کول کول اے
گل دی کٹی اوں رگ کوں اوں دھارکو سلام اے

ڈکھ درد وی اے وکھرے آکے ڈِٹھے معلیٰ
طاہرہؑ علیؑ دے گوہر دلدارکوں سلام اے

اولاد ساری کُس گئی حامی وی کُسدے رہ گئے
ودھ حوصلے دے مالک کردارکوں سلام اے

للکار دی دھمک آئی مردود سارے مل گئے
لہراں اے رو کے آکھا للکارکوں سلام اے

علمِ دوام ملدا ائے اطہر درِ معلیٰ
درسِ محمدی دے اطہار کوں سلام اے
درداں دے روہ گراں وی ڈھہ گئے امامؑ کامل
کہسار حوصلے دے کہسار کوں سلام اے

حرؑ کوں ارم ملی ہے مولاؑ دے کولوں آکے
وکھری عطا دے در دے اطوار کوں سلام اے

ہر ہک ملک وی روئے رو کے ملک ہے آکھا
طاہر طہور مولاؑ سرکارؑ کوں سلام اے

حرمل دا وار سہہ کے معصوم مسکرائے
ہر ہک رسولؑ آکھا مسکار کوں سلام اے

صحرا لہو لہو ہے اے دہر سوگوار اے
طاہر لہو ہے مہکا مہکار کوں سلام اے

یثرب کوں چھوڑ کربل آون کوں ہے سلام
جنگل تے آکے خیمے لاون کوں ہے سلام

بڈھڑا حسینؑ پیو اے لاشہ جوان اکبرؑ
چایا جو بن کے صابر چاون کوں ہے سلام

میڈے امامؑ کربل سب کجھ فدا ہے کیتا
اصغرؑ دا تیر گل تے کھاون کوں ہے سلام

حیدرؑ توں گھن کے مہدیؑ انسان، جن، ملائک
فرشِ عزا تے آکے باہون کوں ہے سلام

مقبولؔ ڈیکھ آکھا مقتل ٹرن توں پہلے
پاڑا پرانا چولا پاون کوں ہے سلام

ط

ط

علی مرتضیٰؑ دا توں بچڑا امام اے
زمانہ بھجیندا درود و سلام اے

ط

ہے توحید دا تئیں جو پرچار کیتا
تے باطل کوں کربل چا فی النار کیتا
ہے سارے مقاماں توں افضل مقام اے
زمانہ بھجیندا درود و سلام اے

تہاڈی جو گردن تے خنجر چلا ہے

محمدؐ دا روضہ فلک وی ہلا ہے
اُسے ویلے کیتا ہے خالق کلام اے
زمانہ بھجیندا درود و سلام اے
رسولِؐ خدا دی ہے رحمت بچپائی
تے بچڑے جواں دی وی میت ہے چپائی
نبوت بچپائی بیا رب دا نام اے
زمانہ بھجیندا درود و سلام اے

جہاں دے نظارے وی روون لگے ہِن
بیا عرش سارے وی روون لگے ہِن
جڈاں پِیتائی مولاؑ شہادت دا جام اے
زمانہ بھجیندا درود و سلام اے

تیکوں جان بجھ کے یزیداں لُٹا ہے
چٹا ہا ڈیہاڑا تے کوئی نہ بھُلا ہے
چا ساڑے گئے ہِن تہاڈے خیام اے
زمانہ بھجیندا درود و سلام اے

امامت دا عہدہ تاں ہے تیڈا تریجھا
ادا حق امامت دا پورا ہے کیتا
نبیؐ والا سارا ہے تیڈا پیام اے
زمانہ بھجیندا درود و سلام اے

جفا کیتی امت جو تیڈے ایں گھر تے
لگے ڈھیر لاشاں دے ہِن تیڈے در تے
ہے تلوار حیدرؑ دی رہی وچ نیام اے
زمانہ بھجیندا درود و سلام اے

نبیؐ مصطفیٰ دی توں پگ دا ہیں وارث
توں قرآن و جنت تے جگ دا ہیں وارث
کیتا آن کرب و بلا وچ قیام اے
زمانہ بھجیندا درود و سلام اے

اے شامِ غریباں وی اوکھی جو ہائی

تے رو رو کے مقبولؔ تجھ نہ ڈسائی
اگوں ڈھیر اوکھی ڈسیندی جو شام اے
زمانہ بھجیندا درود و سلام اے

(غیر منقوط سلام)

اے دل اساڈا وی آکھے ہر دم امام ساڈا اسلام ہووی
اے ورد لُوں لُوں کرے اساڈی معصومؑ اعلیٰ سلام ہووی

ولیؑ وی سارے معلیٰ آکے درود ہر ہک ولی وی آکھے
ولی ولی دے وِلاں دی اُٹھدی ہر ہک صدا دا سلام ہووی

ہا دور گھر وی ہا گرم صحرا دھر دا طاھر امام مولاؑ
رسولِ اکرمؐ دے طورِ اسلام دا حوالا سلام ہووی
کٹا کے سر کوں مکائی رولا مکارمٹ گئے دہر دے سارے
وصیء احمدؐ علیؑ ولی دے آ ے دل دا ٹکڑا اسلام ہووی

امام دی اے مہک لہو دی دلاں کوں لوگاں دے موم کرگئی
دلاں کوں ڈے کے اصولِ احمدؐ ساڈا سہارا اسلام ہووی

دل وی احساس کر کے آکھے لُٹا کے گھر کوں امامِ عالیؑ
گرم ہوا وی اے آکھے رو رو اِرم دا مولاؑ اسلام ہووی

اے ساہ وی سکھ دے دہر کوں ڈے کے مہار ڈکھاں دی موڑی مولاؑ
اساڈے ساہواں دا لمحہ لمحہ کھڑا ہے آہدا اسلام ہووی

سلامِ زہراؑ

ہویا ہے آپؑ دے گھر قرآن دا نزول
زوجہ علیؑ ہیں توں رتبہ تیڈا بتول

افلاک توں ملائک در تے تہاڈے آندِن
درسال دی اولیندن اکھیاں تے آکے دھول

عظمت جو پاک تیڈی قرآن وچ لکھی ہے
تیڈے ادب کوں اُٹھد ائے کائنات دا رسولؐ
رتبے تہاڈے درتوں سلماں بلال پاتے
جگ کوں تساں ڈسائے سب دِین دے اصول

دھی جو ہیں تو سخی دی تیکوں سدا سلام
مہکا ہتھاں تے ساڈے بعد از نماز پھول

تیڈے ہی دشمناں کوں جھڑا کرے محبت
دنیا جہاں تے ہوسی جیون اوندا فضول

اللہ، رسولؐ عظمت تیڈی ڈسی جو وَل وَل
مومن سنائندا سب کوں نہ ڈیندا کوئی طُول

شبیرؑ دے او کپڑے تطہیر تے او باغ
انعام سب خدا توں کیتے تُساں وصول

عالم دی ہیں صدیقہؑ قرآن اے ڈسیندا ئے
جو کجھ وی توں آلاویں جگ دا بنے حصول
میڈی کتاب سجدہ ذکرِ حسینؑ مولا
چاہت دے نال لکھم بی بیؑ کرو قبول

مقبولؔ درد تیڈا سینے جو لا کے ٹُرسی
روزِ حشر تلک اے راہسی وڈا ملول

(سلام حضرتؑ زینبؑ)

علیؑ دی دھی علیؑ بن کے فتح کیتا جہانِ حق
ہائی توحید دا نعرہ بچایا ہے قرآنِ حق

جیویں عباسؑ دریا تے اوویں بازار وچ بی بیؑ
ہائی حملہ اُوں دشمن دا ڈِکھیندی رہی نشانِ حق

زمانہ ہکا بکا ہائی رہا آواز دا پردہ
علیؑ والے ہی لہجے وِچ کیتا زینبؑ بیانِ حق
ولایت دے او دشمن ھَن گھدے بدلے بدر، خندق
پتھر مارے اسیراں کوں تھئے زخمی ایمانِ حق

جاں آوے دین تے مشکل نبیؐ دی آل کم آوے
مباہلہ ہائی بھاویں کربل فتح ہوئے میدانِ حق

تھیا لرزہ جو طاری ہائی بھرے دربار دے اندر
ہائی خطبہ او بی بیؑ دا ڈسا گئی ہے او شانِ حق

میڈے دل کوں سکوں ملدا ہے پنج واری ڈیہاڑی وچ
جڈاں مقبولؔ ہاں سندا مسیتاں وچ اذانِ حق

نام لکھدا راہواں باوضو ہو کے میں
ذکر تیڈا کراں باوضو ہو کے میں

تیڈا خطبہ سنا جڈاں کرب و بلا
آکھا ارض وسما مرحبا مرحبا

اٹے حسنؑ دا بھرا توں ہیں حق دی اذاں
شاہِ کرب و بلا توں ہیں حق دی اذاں
اللہ قرآن وچ تیڈی الفت ڈسی
ذہن میڈے دے وچ ڈاڈھی سوہنی رچی

توں کریمی دیوچ ہیں نبیؐ مصطفیٰؐ
توں شجاعت دے وچ ہیں علی مرتضیٰؑ

حق دا رستہ ہیں توں خود اے آہدا اے خدا
توں نبیؐ دا پسر حق تاں توں ملا

ظلم تیئں تے تھئے جگ توں وکھرے تھئے
ہائی او کھنڈا خنجر الٹی گردن اُتے

سرخی اسمان تے کوئی ازل توں نہ ہائی
بعد تیڈے قتل دے اے ظاہر تھئی

وڈا رتبہ تیڈا پاک مولا میڈا
دِین نانے دا مولاؑ گھدا ہے بچا
چایا نیزے اُتے تیئں جو رب دا ہے ناں
سنیا دنیا جو ہے تھیا روشن جہاں

میں تُہاکوں ڈِٹھائے اج وی سجدے دیوچ
خون واہندا پیائے اج وی سجدے دیوچ

میں تاں راتیں ڈینہاں کرداں تیڈی ثنا
پڑھدا ہاں نت قرآں وچ ہے تیڈی وِلا

توں ہیٹ زہراؑ دا چن توں علیؑ دا جگر
نال تیڈی شہادت دے بچیا قمر

روز مقبولؔ گل سئیںؑ تہاڈی لکھے
جگ تے رحمت دی جھل سئیں تہاڈی لکھے

ؒ

یا حسینؑ ابن علیؑ اے بے وطن تیکوں سلام
اے نواسہء نبیؐ اے بے وطن تیکوں سلام

خون تیڈا ریت تے واہون لگا ہے کربلا
ڈیکھ کے آکھائے جلی اے بے وطن تیکوں سلام

جان ڈیون دے کیتے شاہ چھوڑ گھر کوں ٹُر پیا
اے محمدؐ دا وصیؑ اے بے وطن تیکوں سلام

کربلا دی ریت تے سجدہ تیڈا خنجر تلے
ڈیکھ موت آکھن لگی اے بے وطن تیکوں سلام

ہر بشر کوں روشنی جو مل گئی ہے رات کوں
خون تیڈے توں ملی اے بے وطن تیکوں سلام

ڈیکھ سجدہ انبیاؑ حیران سارے تھی گئے
اے امامِ متقیؑ اے بے وطن تیکوں سلام

ڈیکھ سجدہ انبیاؑ حیران ہو آکھن لگے
کائنات آہدی کھڑی اے بے وطن تیکوں سلام

خشک مٹی تَر تھئی ہے خون تیڈے نال اَج
رو کے، خاک آکھاولی اے بے وطن تیکوں سلام

ذرہ ذرہ ہر جگہ دا رو کے اے آکھن لگا
تئیں مٹائی تیرگی اے بے وطن تیکوں سلام

سر رکھا مقبول سجدے ول تساں چایا نہیں
لَج محمدؐ دی رکھی اے بے وطن تیکوں سلام

نواسہ پاک احمدؐ دا میڈا مولاؑ سلام ہووی
معظمہؑ حسین دا بچڑا میڈا مولاؑ سلام ہووی

توں خون وخون کربل وچ تھیا ہاویں امن کیتے
حسنؑ دا وِیر بھوں سارا میڈا مولاؑ سلام ہووی

کہا پائی اِیں کیتے کنبہ رہے توحید دنیا تے
کیتا ئیؒ توحید کوں زندہ میڈا مولاؑ سلام ہووی

کھڑو شہدا بہتر وچ پڑھی تئیں حمد خالق دی
او منظر سب توں وکھرا ہا میڈا مولاؑ سلام ہووی

نبیاںؑ کوں تیڈا مقبولؔ اے کردار نئیں بھلدا
تئیں نیزے تے وی حق بولا میڈا مولاؑ سلام ہووی

مومن دے ہاں تے تیڈا ہے ناں رقم حسینؑ
راہسی جو نال ساڈے تیڈا اے غم حسینؑ

زخمی اے صف کھڑی ہے تسی اے صف کھڑی ہے
سوہنا سنبھالا ہویائے حق دا علم حسینؑ

عباسؑ دی شہادت کر یاد روح ہے روندی
غازیؑ تیڈے دے تھی گئے بازو قلم حسینؑ
ڈے درس آدمیت سم گئے ہو کربلا وچ
کیتا ئے تاں جہاں تے ایجھاں کرم حسینؑ

بلدا پیا ہے ڈیوا تیڈے لہو دا اج وی
بجھسی نہ حشر تائیں اے رب دی قسم حسینؑ

کربل توں شام تائیں ہا اصغرؑ دا سر سناں تے
باطل دا سر جُھکایا اصغرؑ دے کم حسینؑ

بدلا نصیب حُرؑ دا خطبے تہاڈے مولاؑ
رحمت تہاڈی رکھا حرؑ دا بھرم حسینؑ

پیاسے شہید تھی گئے کوثر دے ہاوے مالک
بھلسی کڈھئیں نہ تیڈا رنج و الم حسینؑ

تاریخ دے اے ورقے مقبولؔ نال نال ھن
ہر وقت آ کریندن اکھیاں کوں نم حسینؑ

علیؑ دے بچڑے قہار بن کے خدا دے دشمن تے وار کیتا
حسینؑ تیڈی بہادری کوں سلام حیدرؑ کرار کیتا

بدن تہاڈا جو ہائی بریدہ لباں تے وت وی ہا ذِکرِ ربی
توں ترائے ڈیہاڑاں دا ہا ویں تسا کفر کوں تتیں تار تار کیتا

عظیم کنبہ تہاڈا مولاؑ خدا بھجیند اےئے درود اَج وی
خدا دی راہ وچ تے کربلا وچ اے سارا کنبہ سدھار کیتا

ایں دینِ حق دی بقا دی خاطر تہاڈا سجدہ ہا زیرِ خنجر
رسول زادہؑ تساں او سجدہ ہا دینِ حق تے نثار کیتا

ط

مصائب دے او پہاڑ آئے مقبولؔ اُف نہ کیتی حسینؑ مولا
تہاڈی ہمت تے حوصلے کوں وی کہیں نہ اج تائیں شمار کیتا

مولاؑ کربل لایا ڈیرہ
دین قیامت توڑیں زندہ

دنیا دے سب کھوٹے رستے
کربل ہے ہِک حق دا جادہ

موت کولوں اے ڈردا کوئی نئیں
کیوں جو اے ہے حیدر زادہ

نانے پاک رسولؐ دے نال اے
اپنا پورا کیتا وعدہ
ڈو گھٹ پانی کیوں نئیں ملیا
اصغرؑ دریا ہے شرمندہ

کربل دِین اصول دا رستہ
قائم اِسے تے مومن بندہ

ہل گئے روضے عرش خدا دا
اکبرؑ دے ہے سینے نیزہ

سارے عالم تے او راہسی
جہڑا کیتا کربل سجدہ

ہر ہک مومن یاد رکھا ہے
تیڈا سوہنا حق دا نعرہ

اے مقبولؔ سلام لکھا ہے
بالکل سدھا بالکل سادہ

ط

دین حق کوں عظمت بخشی مولا پاک حسینؑ ہیں توں
محشر توڑیں روشن راہسی مولا پاک حسینؑ ہیں توں

پاک نبیؐ دی پگ اطہر ہے آقا تیڈے سر اطہر تے
دین حق دا توں ہیں بانی مولا پاک حسینؑ ہیں توں

کیتا کل سنسار معطر تیڈے پاک لہو اے مولاؑ
خوشبو محشر توڑیں آسی مولا پاک حسینؑ ہیں توں

قاسمؑ، اکبرؑ، اصغرؑ بچڑے کُس گئے سارے کربل آخر
تیڈے صبر دی شان نرالی مولا پاک حسینؑ ہیں توں

او کھا سجدہ کربل تیڈا سجداں دی او شان بنا گئے
جگ دے سجدے بچ گئے باقی مولا پاک حسینؑ ہیں توں

دامن تیڈا جئیں ہے نپیا اُس دا بیڑا پار ہے مولاؑ
حوضِ کوثر تے او ویسی مولا پاک حسینؑ ہیں توں

تیڈی پاک کریمی اکھئیں حُرکوں تئیں ہے بخشی عظمت
جگ تے اوندی شان ہے بن گئی مولا پاک حسینؑ ہیں توں

کفر دا ملیا میٹ تئیں کیتا کل ایمان دا بچڑا توں ایں
تیڈی عظمت ہے لاثانی مولا پاک حسینؑ ہیں توں

تیڈا جہاد ڈِٹھا سارے زمانے کربل
ذبیح کوں بچایا کیویں ویرانے کربل

عباسؑ دے ہتھاں وچ اسلام دا علم ہائی
چپ کر کے تئیں کپائے عباسؑ شانے کربل

جے تئیں تہاڈے ساہ ہن دشمن ریہا پرے ہے
بعد از تیڈی شہادت نمود و نشانے کربل

لج وی حرا دی بچ گئی تیڈے لہو دے صدقے
اللہ توڑیں پہنچسن علمی خزانے کربل

بھاویں ہا ماہِ محرم امت حیا نہ کیتا
آلِ نبیؐ دے رج کے لُٹے گھرانے کربل

بے باک تے بہادر میڈا امامِ اطہرؑ
مسند نبیؐ تے تیڈے خطبے سہانے کربل

ابنِ مظاہرؑ آ کے کردِن سلام ہر دم
شمعِ ہدایت تے آسڑ دے دیوانے کربل

درجہ حسینؑ تیڈا کہیں کوں نصیب کوئی نئیں
بخشی وڈی ہے عزت تیکوں خدا نے کربل

تھوڑی سپاہ وی تیڈی مقبولؔ قائم رہ گئی
عشقِ خدا دے وچ آئے سب کجھ گنوانے کربل

سجدے دے وچ رب دا عاشق
خنجر گل تے رکھا فاسق

سارا عالم وین کریندا اے
ہائے ہائے ساڈا رہبر صادق

عرشی، فرشی گل نبیاںؑ نے
بیا ڈِٹھا سجدہ خالق
نیزے تے وی پاک تلاوت
اصلی اے قرآنِ ناطق

ڈیکھ شہادت رنگ بدلا گئے
کربل، سورج، مغرب، مشرق

شعر لکھاں میں آلِ نبیؐ تے
اللہ میکوں کر چا لائق

چوڈاںؑ دا بس نپ گھن دامن
توں مقبولؔ جوتھی ونج حاذق
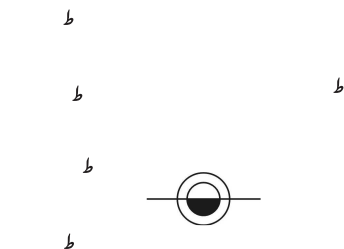
ڈِتا گھر دا گھر ہے جو اللہ دی راہ وِچ
زمانے ڈِٹھا ہے اے کرب و بلا وِچ

اے نوری کلام اے رسولِ خداؐ ہے
ہے قرآن ناطق اے جگ توں جدا ہے
پیغمبرؐ دا بچڑا پیغمبر ادا ہے

ایندے دل تے صدمہ رِدا دا سدا ہے
اے اجرِ رسالت ملا کیوں جفا وِچ
زمانے ڈِٹھا ہے اے کرب و بلا وِچ

امامت دا سہرا جو سِر تے رکھا ہے
اُنوں تیر نیزے جھلیندا کھڑا ہے
نہ کائنات وِچ انج کسے کوں ڈِٹھا ہے
اے خالقِ حقیقی کوں وِکھرا جُھکا ہے
اے آدمؑ تے ہر ہِک نبیؑ دی وفا وِچ
زمانے ڈِٹھا ہے اے کرب و بلا وِچ

بدل ڈکھ دے سارے او کڑکن لگے ہَن
تے دشمن دے شعلے وی بھڑکن لگے ہَن
تے بچے وی تسے جو پھڑکن لگے ہَن
نبیاںؑ دے دل غم تو دھڑکن لگے ہَن
ہے ہر چیز بے چین ارض و سما وِچ
زمانے ڈِٹھا ہے اے کرب و بلا وِچ

ایندی شان و عظمت جہاں توں نرالی

اے عرشاں دا واسی امامؑ اے ہے عالی
نواسہء محمدؐ ہے جنت دا والی
بغیر ایندے بس ساری دنیا ہے کالی
ڈِٹھے ڈکھ جہاں تے پیو دی وِلا وِچ
زمانے ڈِٹھا ہے اے کرب و بلا وِچ

ایندی شان و عظمت بھلاون محال اے
کیتا جگ دے اُتے ایں ایجھاں کمال اے
اے وارث قرآں ہے قرآں دے نال اے
اے دِین دا ہے حصہ کرم دی مثال اے
ایندا خون وا ہندا ہے دِیں دی بقا وِچ
زمانے ڈِٹھا ہے اے کرب و بلا وِچ

اے اکبرؑ تے اصغرؑ جنہیں بچڑے کُہا کے
صبر تے کھڑوتا ہے دنیا لُٹا کے
تے فرمان سارے نبیؐ دے ڈِسا کے
اخیری ویلے نال رب دے اَلا کے
اے دیں دا محافظ کُسا راہِ خدا وِچ

زمانے ڈِٹھا ہے اے کرب و بلا وِچ

تسی تلوار بابے دی رجاون کوں سلام ہووے
انوکھی کربلا اندر چلاون کوں سلام ہووے

چاروکی جنگ کربل دی ہویا ویلا جو سجدے دا
اگوں خالق دے سر اپنا جھکاون کوں سلام ہووے

ہے وکھرا رنگ ڈِٹھا دنیا خدا دے نال بولن دا
اوں سر دا نوک نیزے تے الاؤن کوں سلام ہووے
نبیؐ دے دین دا کر گئے اُچا دنیا اُتے جو سر
خدا دی راہ تے سر اپنا کپاون کوں سلام ہووے

جہاں اندر حشر کیتے ملا رستہ ایہو حق دا
ڈِکھایا کربلا ساکوں ڈکھاون کوں سلام ہووے

علم کربل دے وچ ایجھاں کیتا ہائی وار باطل تے
کفر جگ توں مٹا چھوڑا مٹاون کوں سلام ہووے

نبی آدمؑ کولوں گھن کے نبیؐ سوہنے محمدؐ تائیں
نبیؐ ہر ہک دی محنت ہائی بچاون کوں سلام ہووے

او باغ اپنا ہا کربل وچ اجڑ دا ڈیکھ چپ رہ گئے
بچے بس نام اللہ دا لٹاون کوں سلام ہووے

صبر دی انتہا تھی گئی قسم اللہ دی کربل وچ
تسے اصغر کوں ہتھاں تے کہاون کوں سلام ہووے
بنی قسمت جو حرؑ دی ہے الگ دنیا توں ڈِسا ہے
قبر ایندی چُمیندی پئی چماون کوں سلام ہووے

سلام آہداں میں ہر ویلے دماغ و دل تھیا روشن
کیویں مولاؑ نبھائی کربل نبھاون کوں سلام ہووے

غمِ شبیرؑ وچ رو کے تھئی میڈی جو اکھ روشن
چنگی سوہنی ایں محفل دے سجاون کوں سلام ہووے

قلم یا رب چلے راہندا غمِ آلِ محمدؐ وچ
بیا مقبولؔ سچیا لکھسی لکھاون کوں سلام ہووے

(مظلومیء امام حسینؑ)

جو ہے بسم اللہ دا ناز سر سجدے وچ
کھل گئے مسجد والے راز سر سجدے وچ
خلقت سندی رہی آواز سر سجدے وچ
مرسلؑ گھبرا گئے ناساز سر سجدے وچ

واہندے ہوئے دریانال پیاسا سیدؑ
لج پالاں دا اسے لجپال پیاسا سیدؑ
ڈیکھو صبر ایندا ہر وار سجدہ ڈیندا ئے
ڈیہدے مرسلؑ جوڑ قطار سجدہ ڈیندا ئے
ساری جنت دا مختار سجدہ ڈیندا ئے
مہر نبیؐ دا پاک سوار سجدہ ڈیندا ئے
نو لکھ کوں پیغام محمد ڈیندا ریہا
حق توں بچڑے وی قربان کریندا ریہا

منبر اُتے پاک اذان احسان حسینؑ اے
دین اُتے کیتا احسان احسان حسینؑ اے
نور صداقت تے ایمان احسان حسینؑ اے
انساں دی پہچان انسان احسان حسینؑ اے
جگ ہے مولاؑ دا ممنون راضی رب اے
دین دا قائم ہویا قانون راضی رب اے

ہیں دین حق دا وارث توں
کرم توں آبِ زم زم دا

کفر دا بہوں اندھارا ہا
چا شمع حق دی بالی تئیں

توں لج ہیں کل نبیاںؑ دی
تیڈے صبر و شجاعت دا
گیا ہے بن گواہ کربل
حیا پئی جگ توں ویندی ہائی

حیا کوں تئیں امن بخشا
رسول اللہؐ ہے فرمایا

ہدایت دی ہیں شمع توں
امن اے تیڈا ورثہ ہے

امن دا پاک پینگھا توں
تیڈا عرفان دنیا تے

اویں روشن جیویں سورج
توں ہیں تفسیر قرآں دی

نبی دے پاک منبر دا
میڈا مولاؑ ہیں توں وارث
خدا ایں گل دا شاہد ہے
تیڈا شبیرؑ سب کجھ ہے

تیڈی گردن اُتے خنجر
تیڈا سجدہ وِسردا نئیں

جہاں مقبولؔ نئیں بُھلدا
تیڈا او آخری سجدہ

سلام یا علی اصغرؑ

علی اصغرؑ
مجاہد ہیں توں چھیں ماہ دا
حسینؑ ابن علیؑ داخوں
توں پھل دے وانگ نازک ہیں
ہوا ہے گرم صحرا دی
توں بن توحید دا شاہد

اُٹھایں توں جو پینگھے چُوں
تیکوں پیو چا کے گھن گیا ہے
مباہلہ یاد آیا ہے
تئیں لب کھولے، الایا ہے
تئیں ظالم نال اوں ویلے
یکا لشکر او کنب گیا ہے، توں باطل نال ٹکرایا
ہٹا ظالم پچھاں تے ہائی
تئیں باطل کوں فناہ کیتا
جلال حیدرؑ ڈکھا چھوڑائی
علی اصغرؑ
وڈا اے کارنامہ ہے جھلا تئیں تیر گل دے وچ
تیکوں کربل سلام آکھا خلیل اللہؑ سلام آکھا
رسول اللہؐ سلام آہدائے نبیؑ ہر ہک سلام آہدائے
تیڈی امڑی اے آہدی ہے میں ہاں معصوم دی امڑی
میڈا اصغرؑ سلام ہووی
ایہو تاریخ آہدی ہے
تے رو رو کے اے آہدی ہے علی اصغرؑ سلام ہووی

تے رو مقبولؔ آہدا ہے علی اصغرؑ سلام ہووی

پنجواں حصہ

منقبت

خمِ غدیر

اِہم ہک پیغام ہے رحیم تے رحمٰن دا
نبیؐ دے بعد ہے علیؑ مولا ہر انسان دا

لب نبیؐ دے کھل گئے گونج اٹھی آواز ہے
حسین ہے ماحول تے خوشی دا کھلیا راز ہے
تھکے ہوئے مسافراں دا حال وی ناساز ہے
زمین تے ملائکہ دا تھی گیا آغاز ہے

زمین خوش بدل گیا ہے رنگ آسمان دا
خوشی توں چہرہ چمکدا ئے صحابی سلیمانؓ دا
پلہان تے پلہان ہے اُتے کھڑا حضورؐ ہے
خوشی دی حد ہے مک گئی جہان نور نور ہے
حجاج مولاؐ من گھنن ڈسا نبیؐ ضرور ہے
منافقاں دا سینہ وی منافقت توں چور ہے
ہے شہر علم دا اے در تے مرد ہے میدان دا
میڈا بھرا علیؑ ایہو اے پتر ہے عمران دا

عرشی کتاباں ساریاں دے جاندا ئے نظام کوں
لتھے ہوئے سجھ ولاونا ہے بخشیا غلام کوں
منڑائے اساں نئیں سوچنا علیؑ دے سئیں مقام کوں
فلک توں آ کے جُھکدے ہِن ملائک وی سلام کوں
جہاں دے کونے کونے تے گیا آواز اعلان دا
خطاب اعلیٰ سن گھدا نبیاں دے سلطانؐ دا

جہان تے خوشی ہے چھائی جہان ہے بہار وِچ
خدا نہ اوندا ساتھ ڈیسی ہے جہڑا انکار وِچ

علی توں منہ نہ موڑ جتیں کٹی حیاتی پیار وِچ
تسلیم مومناں کیتا زبان دے اقرار وِچ
کل دا کل ایمان ہے نہ آوے فرق ایمان دا
قدر کرا ہے رسولؐ دے پاک ایں فرمان دا

حق کوں تاں بس حق ڈِتا رب سئیں غدیر تے
جم گئی نظر فقط چہرۂ امیر تے
فلک سلام آ کیتا جناب دی توقیر تے
جان وِچ آ جان گئی قرآن دی تفسیر تے
راہبر تے رہنما جن و بشر جہان دا
ڈِکھا کے ہتھ علیؑ دا تے حکم ڈِسا قرآن دا

بخن رسولؐ آکھیا ٹھا اے سر تے تاج توں
دین دا حفیظ ہیں تے انبیاءؑ دی لاج توں
تے جانشین ہیں میڈا وصول کر خراج توں
خوشی اج اتنی تھئی میکوں تھئی جیویں معراج توں
ہیں بعد میڈے پیشوا اُمت دے کاروان دا
مبارکاں مبارکاں آواز آئے رضوان دا

حضرت امام علیؑ

خدا اپنی کتاب اندر ثنا حیدرؑ لکھیندا اہے
اے ہک ڈو چار نئیں آخر بھوں آیتاں بھجیندا اہے

یتیم ہووے غریب ہووے امیر ہووے کوئی ہووے
دہر سورۃ اے آہدی ہے علیؑ ٹکر ونڈیندا اہے

شب ہجرت نبیؐ کیتی سما بستر تے حیدرؑ کوں
ابو طالبؑ دی یاداں کوں خدا تازہ کریندا اہے

خمِ غدیر تے آیت ایہو کجھ پئی ڈسیندی ہے
علیؑ مولا ہے ہر ہک دا نبیؐ سوہنا ڈسیندا ہے
علیؑ دی پاک عظمت کوں زمانہ نئیں سمجھ سگدا
اے میداں وِچ تاں کھلدا اہے میت اندر ویندا اہے

زکوٰۃ اول ڈِتی حیدرؑ نماز اندر رکوع دے وِچ
او مالک ساری خلقت تے پچھے لاگو کریندا اہے

قسم رب دی علیؑ دے نال الفت عین واجب ہے
عبادت کوں سعادت کوں تاں توڑ اللہ چڑھیندا اہے

کل ایماں علیؑ مولا ضرب ماری کفر دے سر
عبادت ڈو جہاں توں ودھ صلہ اللہ اے ڈیندا اہے

فلک توں تارا گھر جیندے آوے صلوٰۃ پڑھ پڑھ کے
مدینے سارے ڈِٹھا ہائی تے کیوں کوئی بھلیندا اہے

اے بسم اللہ توں آخر تائیں علیؑ تفسیر ہے مومن
ایہو مقبولؔ پڑھدا ہے اے قرآں وی اَلیند اہے

حضرت امامِ علیؑ

بالکل ہووے مومن دی بس طاقت علیؑ مولا علیؑ
دینِ خدا دی جگ اُتے راحت علیؑ مولا علیؑ

مباہلہ تے بھاویں کساء مکہ بھاویں یثرب ہووے
احمدؐ دی ہے میدان وِچ چاہت علیؑ مولا علیؑ

جگ کوں اندھارے پیئے ڈِسن ساکوں نہ چِنتا کوئی فکر
مومن دا سارا مان ہے حسرت علیؑ مولا علیؑ
شان و شوکت سب ایندی ڈَس گئے نبیؐ غدیر تے
احمدؐ دے سچے دین دی عصمت علیؑ مولا علیؑ

ہر عمل جیندا اگیا قرآن بن سب جاندن
ڈے رکوع دے وِچ زکوٰۃ حضرت علیؑ مولا علیؑ

باطل کوں ایہو خوف ہے مولاؑ دے ہتھ تلوار ہے
چلدی ڈِٹھی میدان وچ ہیبت علیؑ مولا علیؑ

نورِ علیؑ دے نال ہن چن تارے سب روشن سجن
راتیں ڈینہاں آہدے کھڑِن عظمت علیؑ مولا علیؑ

بہوں ڈھیر نعمت رب دی ہے بندہ نہ کر سگدا اشمار
اللہ دی طرفوں ہے وڈی نعمت علیؑ مولا علیؑ

فیصلے کیتے وڈے ہائی علم جو علمِ نبیؐ
سب توں نرالی جگ ڈِٹھی حکمت علیؑ مولا علیؑ
فیض حق دا ہے ملا تے گئی سنور ہے زندگی
بو ذرؓ و سلیمانؓ دی قسمت علیؑ مولا علیؑ

کر بندگی لکھی ثنا مقبول تھیسی جگ اُتے
ڈو جہاں وی من گھِدا حرمت علیؑ مولا علیؑ

مقبولؔ حق دا راستہ قسم اے خدا ڈاہڈا ملا
کفر دے کیتے وڈی شامت علیؑ مولا علیؑ

مقامِ خمِ غدیر

خم دے مقام تے اج مرسلؐ جہان آیا
اج نال سئیں نبیؐ دے کل ایمان آیا
اللہ دا پاک چہرہ قدرت دا دان آیا
بدر و حنین، خیبر جنگ جو جوان آیا
حق دا امامؑ پہلا رب دی زبان آیا
لوحِ قلم دی چاہت مولاؑ ذیشان آیا
کونین دا اے والیؑ مرسلؐ دی آن آیا
روکا نبیؐ کوں خالق خم دا میدان آیا

عرشِ اُلا توں فوراً حکمِ قرآن آیا
بعد از نبیؐ علیؑ ہے حق دا بیان آیا
تاجِ ولایت سر تے خیرالانام ڈیندن
حیدرؑ کوں آمبارک مرسلؐ تمام ڈیندن

خم دے مقام تے اج سوہنا بہوں جو رنگ اے
ہر سو درود دی پئی وجدی جو جلترنگ اے
سچے صحابیاںؓ دے چہراں اُتے امنگ اے
حق تے ایمان سارا احمدؐ دے سنگ سنگ اے
سلیماںؓ، بلالؓ، بوذرؓ خوش ھن تے کوڑ تنگ اے
سجدۂ شکر دے وچ مولاؑ دا ہر ملنگ اے
ارض و سما دا ڈیکھو خوش باش انگ انگ اے
قرآن دا اے وارث عظمت ایندی نسنگ اے
باطل دے نال جاری حق دی تھئی جو جنگ اے
باطل دی چیہل ترٹ گئی شیطان زنگ زنگ اے
احمدؐ دے نال حیدرؑ منبر تے جلوہ گر ہے
مسرور کائنات اے خوش باش ہر نگر ہے

خم دے مقام تے اج امام مبین حیدرؑ
نورِ الٰہی مولاؑ روشن جبین حیدرؑ
خالق دے فیصلاں دا عاقل ذہن حیدرؑ
مسند رسولؐ حق دا ہے جانشین حیدرؑ
جن و بشر دا مولاؑ عادل امین حیدرؑ
منبر تے سوہنا سجدا ئے مولا حسین حیدرؑ
کعبے دا پاک کعبہ کعبہ یقین حیدرؑ
مومن دے خون دے وچ الفت مکین حیدرؑ
اسلام دا محافظ حق دا ہے دین حیدرؑ
دھرتی کوں چین ڈیندا ئے زیبِ زمین حیدرؑ
حق دا حسین حاکم کونین دا علیؑ ہے
آکھا نبیؐ سئیں آپوں حکمِ جلی جلی ہے

حضرت امامِ حسینؑ

قلم میڈا توں لکھ جلدی حسینؑ ابن علیؑ داناں
میں چُم اکھیاں اُتے لاواں تھیوے تازہ میڈا ایماں

حسینؑ ابن علیؑ دے ناں توں ہے عرش بریں داناں
بچایا ہر نبیؑ داناں بہوں مولاؑ میڈا ذیشاں

خدا آکھا ہے جنت کوں تیڈی شبیر ہے زینت
اِرم پھولی سماندی نئیں کیتا پورا خدا ارماں
وچوں شبیرؑ نانے دے کیویں نانا وچوں ایندے
کھلا ہے راز کربل وچ تھیادیں توں جڈاں قرباں

اے لولو ہے اے مرجاں ہے اے حیدرؑ ہے محمدؐ ہے
سخی عمرانؑ تے ہاشمؑ دی بنیا اے حشر تائیں جاں

مدح کیتی ہے پاک اللہ سخی دی پاک قرآں وچ
مدح مقبولؔ توں وی کر ٹھرے راہندا اے تیڈا اہاں

جنابِ غازیؑ کربلا وچ

عباسؑ حق شناس دے سر وفا دا تاج ہے
صبرِ عظیم ایں کیتا اے کربلا دی لاج ہے
علم بلند انج کیتا فلک توں آئی خراج ہے
اَلقمہ تے اج تائیں ابن علیؑ دا راج ہے
حیدر دا خون چھا گیا نو لکھ دی ساری فوج تے
عباسؑ بس عباسؑ ہا بلندیاں تے اوج تے

اسلام تے زوال ہا اسلام بہوں بیمار ہائی
حشر بپا حشر بپا عباسؑ دی وقار ہائی
باطل اگوں عباسؑ ہا حق دی حقی دیوار ہائی
عدو نبیؐ دے دین دا بے چین تے لاچار ہائی
سیدہؑ دی ہک دعا دے وچ عباسؑ بند ہے
بشر کوں کیا خبر ہے سئیں عباسؑ بہوں بلند ہے

تیغ با نیام ہائی حکم حسینؑ وِچ کھڑا
صفین دا اے جنگ جو جری جوانِ کربلا
تے ہیبتِ عباسؑ توں سالار سعد کنب گیا
میدان وِچ جڑاں گیا پسرا اے کل ایمان دا
شیرِ خدا دا شیر ہے کفر تے ایندا وار ہے
سٹے کفار مار کے اے حیدرؑ کرار ہے

فخر ہے سئیں رسولؐ دا شجرِ کرم ہے دین دا
فرات تے وی پہنچ کے لایا علم ہے دین دا
اسلام چُم گھدے قدم مُکا جو غم ہے دین دا
شجاعتاں دی لہر وچ اے دم ای دم ہے دین دا

عباسؑ باوقار دے تاں ساہ دے وچ حسینؑ ہے
اے دین دی ہے زندگی شبیرؑ دا اے چین ہے
اے تیغ تے رکاب دے سوال توں سوال ھِن
علم عباسؑ لا ڈِتا جلال توں جلال ھِن
علیؑ دی جنگ ڈِکھا ڈِتی کمال توں کمال ھِن
عدو دین دے اُتے زوال توں زوال ھِن
اے قوتِ خدا وی ہے امین توں امین ہے
بہادری دا ناز ہے تے حق دی اے جبین ہے

جناب حضرت ابو طالبؑ

نبی دے دین دا ڈیکھو سراپا ہے ابو طالبؑ
تے باطل کوں جڑھاں توں نپ اُکھاڑا ہے ابو طالبؑ

جہالت دا اندھارا ہائی مدد کیتی پیغمبرؐ دی
نبیؐ پاک دا واحد سہارا ہے ابو طالبؑ

محافظ پاک گھر دا ہے جانے کعبہ خدا جانے
دعا وَل وَل خدا کولوں اے منگدا ہے ابوطالبؑ
نظر سچی گواہ ہے پئی عظیم عزت ڈتی خالق
نبیؐ، حیدرؑ ڈسا سب کوں پیارا ہے ابوطالبؑ

محمدؐ کوں بچا چھوڑا اسَما بستر تے بچڑے کوں
حشر توڑیں فدا تھیسی اے سارا ہے ابوطالبؑ

نبیؐ دے دین وچ آ کے رکاوٹ جئیں کھڑی کیتی
اُسے دشمن کوں ہر ویلے لتاڑا ہے ابوطالبؑ

جیندا قرآں گواہ ہووے جیندا ایماں گواہ ہووے
حقیقت وچ حقیقت دا دلارا ہے ابوطالبؑ

حرم دی سرزمیں اُتے سدا دنیا گواہ راہسی
نبوت تے امامت کوں نکھارا ہے ابوطالبؑ

محمدؐ دی اکھیں اگوں حقیقت دا نظارا ہے
کیتی لبیک جاں احمدؐ پکارا ہے ابوطالبؑ
ابوطالبؑ، ابوطالبؑ، ابوطالبؑ، ابوطالبؑ
ازل توں گھن ابد تائیں اساڈا ہے ابوطالبؑ

خدا عظمت ڈتی ایکوں فلک سورج وی طالع ھن
محمدؐ تے سخن لکھ کے سنیندا ہے ابوطالبؑ

تھیا نورِ نبوت منتقل مقبولؔ جیندے وِچ
عظیم المرتبت مدنیؐ دا چاچا ہے ابوطالبؑ

شانِ حضرت عمرانؑ

اسلام دا اثاثہ ہے بے نظیر اعلیٰ
اسلام دا مجاہد روشن ضمیر اعلیٰ

اسلام دا حقیقی ہے پاسبانِ اول
انصاف دا ہے مرکز نورِ بصیر اعلیٰ

عرفان حق دا حاصل کیتا علیؑ دے بابےؑ
تاریخِ دیں گواہ ہے جگ دا امیر اعلیٰ

پیارے نبیؐ دا صدقہ بارش خدا توں منگدا ئے
سیراب دنیا تھی گئی دعا دی تاثیر اعلیٰ

عمرانؑ حسبی نسبی سورج دے وانگ روشن
مقبولؔ جگ کوں ڈِسدی کربل جاگیر اعلیٰ

معجزاتِ حسینؑ

قلم میڈا لکھے ثنا اے شان ہے حسینؑ دا
حسینؑ ہے جہان دا جہان ہے حسینؑ دا

فُطرس ناراض جاں کیتا اپنے سچے خدا کوں ہا
او آ گیا زمین تے اوں چھوڑیا اُلا کوں ہا
بے وس لاچار ڈِسدا ہا او بھل گیا انا کوں ہا
ملی نہ معافی سندا نہ خدا اوندی دعا کوں ہا

فطرس کوں پر ملے بنا مہمان ہے حسینؑ دا
حسینؑ ہے جہان دا جہان ہے حسینؑ دا

اوں رب دے نصیب کوں بڑا ڈِتا حسینؑ ہے
تے بچپنے دا معجزہ ڈِکھا ڈِتا حسینؑ ہے
دعا نہ رد کیتی خدا ڈَسا ڈِتا حسینؑ ہے
تے پتر ست ملن ایہو لکھا ڈِتا حسینؑ ہے
اولاد گھن ڈِتی وڈا اے دان ہے حسینؑ دا
حسینؑ ہے جہان دا جہان ہے حسینؑ دا

او دربدر پھری بچی اکھیں دا نور کوئی نہ ہائی
وَلا نہ خالی کوئی اِتھوں خبر او کوں اے کئیں ڈسائی
شفا ملے حسینؑ توں وڈی اے آس گھن کے آئی
حسینؑ جاں منگی دعا بینائی بس ڈھیج گئی
نظر بچی کوں گھن ڈِتی دھیان ہے حسینؑ دا
حسینؑ ہے جہان دا جہان ہے حسینؑ دا

معصوم بھین توں جڈاں ندی دے وچ گیا بھرا
او ماں تے دھی اُداس ھَن ہا و یہڑیا ہویا قضا
سخی حسینؑ المدد انہاں ڈوہاں پکاریا
لہو لہو حسینؑ ہائی او وِچ میدانِ کربلا
بچہ خضرؑ توں گھن ڈِتا حسان ہے حسینؑ دا
حسینؑ ہے جہان دا جہان ہے حسینؑ دا

ڈِکھائی شانِ بندگی حسینؑ کربلا دیوچ
کُسن دے وقت رِہ مگن عبادتِ خدا دیوچ
تے کر کے سجدہ سرخرو تھیا اُوں بارگاہ دیوچ
سناں تے سر چڑھا حشر بپا ہا خیمہ گاہ دیوچ
سناں تے پڑھ کے ڈس گیا قرآن ہے حسینؑ دا
حسینؑ ہے جہان دا جہان ہے حسینؑ دا

مودتِ مولا علیؑ

میڈی زندگی دا فائدہ ہے علیؑ ابن اِبی طالبؑ
میڈا ایماں دا لبادہ ہے علیؑ ابن اِبی طالبؑ

میڈے دل تے لکھا ہویا ئے دھڑکدا ہے اے کیوں آخر
حقیقت وِچ قصیدہ ہے علیؑ ابن اِبی طالبؑ

جنت دوزخ ونڈاون دا جیندے سر تے اے سہرا ہے
خدا مالک دا وعدہ ہے علیؑ ابن اِبی طالبؑ
رسی رب دی نبی ہوئی ہے شکر وی نال ادا کیتے
رسی ایہا باقاعدہ ہے علیؑ ابن اِبی طالبؑ

اصولِ دین پنج ہن پئے بھلا کے میں تاں رل ویساں
عقیداں وِچ عقیدہ ہے علیؑ ابن اِبی طالبؑ

میڈے ایں جسدِ خاکی وِچ ولایت پئی چمکدی ہے
غلامی حق دا فائدہ ہے علیؑ ابن اِبی طالبؑ

اطاعت کر خدا دی توں نبیؐ دے نور آئے دی
اے قرآں وِچ تابندہ ہے علیؑ ابن اِبی طالبؑ

مثل کعبہ جیندا رتبہ ڈسایا پاک سرورؐ نے
اے راہِ حق کشادہ ہے علیؑ ابن اِبی طالبؑ

ازل کولوں ولایت دا جیندے سر تاج آیا ہے
ذِکر جیندا پائندہ ہے علیؑ ابن اِبی طالبؑ
علم بحرِ سلونی دا اندر ٹھاٹھاں مریندا ہے
فضائل وچ زیادہ ہے علیؑ ابن اِبی طالبؑ

میڈے من دی ایں دنیا تے غدیر اَج تونڑیں زندہ ہے
میڈے دل دا معاہدہ ہے علیؑ ابن اِبی طالبؑ

قلم چلسی مودت وِچ ایہو مقبولؔ سوچا ہے
قصیدہ لکھ ارادہ ہے علیؑ ابن اِبی طالبؑ

حضرت امام سجادؑ

حجرِ اسود ڈَسے حضور سجادؑ ہے مولا
رب اکبر دے نور دا نور سجادؑ ہے مولا
کیتی ہسی شام عبور سجادؑ ہے مولا
فلک توں موڑے روح ضرور سجادؑ ہے مولا

نعمت ساری جدِ عمران امامؑ ہے مولا
زینبؑ کبریٰ دا احسان امامؑ ہے مولا
نال ایندے الوائے اسمان امام ہے عابدؑ
کلام کریندن آ حیوان امام ہے عابدؑ
دریا تے ٹردائے ذیشان امام ہے عابدؑ
غربا اُتے مہربان امام ہے عابدؑ
کعبہ وی جو قدر کریندا اے حق ہے ایندا
بوسے دین ودا جو ڈیندا اے حق ہے ایندا

رووے خون آکھے یعقوبؑ آپ توں صدقے
آکھے غیرت پاک ایوبؑ آپ توں صدقے
آکھے اللہ دا محبوبؐ آپ توں صدقے
وِچ دربار ہویا مطلوب آپ توں صدقے
سید بچڑا پاک رسولؐ پاک امامؑ اے
حکم خدا دا ہے مقبولؔ پاک امامؑ اے

ولایت ِمآب

سارے عالم کولوں پہلے
ہر ہک ملک توں مَلک ہے افضل
جبرائیلؑ امین ڈِٹھا ہے
بادِ صبا دا کم ہے چنگا
ڈھمی دل دی راحت پاوے
اس دھرتی دا ٹکڑا چنگا

جتھ تعمیر تھیا ہے کعبہ

چناں وچوں خاص مہینہ

لکھی ماہ رمضان بنا ہے

رات قدر دی اعلیٰ افضل

ساریاں راتاں کولوں برتر

جمعہ ہر ڈینہہ دا سردارا ے

پانی پانی ہر ہک پانی کولوں اعلیٰ

پانی کوثر والا

پیر علیؑ دی پاک ولایت دا

دل توں اقرار کیتا ہے

عظمت شان نرالی بن گئی

سارے اولعزم نبیاںؑ رل کے

بس اقرار کیتا ہے

دم جو بھر گئے

سبقت گھن گئے رتبہ پا گئے

خُم تے پاک نبیؐ سرور توں

پاک ولایت پیر علیؑ دا ہویا جاں اعلان سنا ہے

پاک علیؑ دی فرض ولایت

صدق وسچے دل دے نال اقرار کیتا ہے

توں مقبولؔ جو مومن تھی گئیں

ڈینہہ محشر کوں

مولاؑ اپنی شان ڈکھائیسی

کوثر دا آجام پلائیسی

شانِ حسینؑ

پیر شبیرؑ فلاح دا مرکز

پیر شبیرؑ سڈیندا پیائے

پیر حسینؑ ہے دین دا محسن

با توقیر سڈیندا پیائے

ہے حیدار حسینؑ دا جھیڑا

اوہو جنت دا حقدار اے

چھینواں حصہ

مسدس

قرآن ڈسائے

نبیؐ کیتے بنا ہے جگ ڈسائے قرآن ہر ہک کوں
نبیؐ سوہنے بنایا ہے وڈا انسان ہر ہک کوں
نبیؐ دے خاص صدقے وچ ملا ہے شان ہر ہک کوں
نبیؐ دی گل منی ہے جنئیں ملا ایمان ہر ہک کوں

اینڈی عظمت کوں کیا جانو اینڈی عظمت نرالی ہے
حشر توڑیں اینڈے در دا بشر ہر ہک سوالی ہے

پاک رسولؐ

پاک رسولؐ دا روضہ ڈیکھاں آس ہے مولا آس اے
گنبدِ خضرا ڈیکھ کے رجسن اکھیاں کوں اے پیاس اے
نال ادب دے جالیاں چُماں دل اے سخت اُداس اے
آلِ نبیؐ دا میں حبداراں حق دی قدر شناس اے
میکوں موت توں پہلے روضہ پاک حضورؐ ڈکھا مولا
ٹر نہ ونجاں جگ توں میں تے کرم کما مولا

عظمتِ زہراؑ

اتھاں زہراؑ دی عظمت دے قصے ڈینہہ رات نئیں مکدے
اینڈا ابوہا تاں ایجھاں ہے ملائک وِ ہن اتھاں جھکدے
نبیؐ دی دھی دی عظمت ہے رسولؐ آکے اتھاں رکدے
فرشتے موت دے آکے اِتھاں کھڑ کھڑ کے وِ ہن سُکدے

صدیقہ سارے عالم دی گواہ قرآن ہے ایندا
بتولاں توں وی ہے ودھ کے اُچا بس شان ہے ایندا

معراجِ رسولِ خداؐ

پاک خدا معراج کرایا عرش عظیم دے اُتے
اللہ اپنا آپ ڈکھایا عرش عظیم دے اُتے
حیدرؑ وانگ جلی الوایا عرش عظیم دے اُتے
سال اٹھاراں لا کے آیا عرش عظیم دے اُتے
حال حوال صحابہؓ کوں ھِن مولا آن ڈسائے
حال سلیماںؑ کوں سرورؐ نے سارے آن سنائے

شان مولا علیؑ

صداقت دا شرافت دا علیؑ قرآن ہے اعلیٰ
عرب ہووے عجم ہووے علیؑ سلطان ہے اعلیٰ
نبیؐ فرمایا مومن دا علیؑ ایمانڑ ہے اعلیٰ
علیؑ عالم دی زینت ہے علیؑ دی شان ہے اعلیٰ

امن دی پاک دنیا تے ولایت وی علیؑ دی ہے
قبر دے وچ حشر دے وچ عنایت وی علیؑ دی ہے

شانِ حسینؑ

حسینؑ تیڈی ایں جگ تے ملدی مثال کائنی
توں پاک ہستی ہیں تیکوں بالکل زوال کائنی
کمال اتنا جو کئیں کوں ایڈا کمال کائنی
بغیر تیڈی وِلا دے کہیں دا وی حال کائنی
قسم ہے رب دی حسینؑ مولاؑ عظیم ہیں توں
ہے خلد جاگیر تیڈی ایندا قسیم ہیں توں

شانِ امام حسنؑ

نبیؐ زادہ امن دا شاہ اُچا ایندا علم ڈِسدائے
شکل صورت نبیؐ والی بیا لہجہ نرم ڈِسدائے
میں ڈیہداں عرشِ اعظم تے تاں ناں ایندا رقم ڈسدائے
نبیؐ والی ادا ایندی نبیؐ وانگوں قسم ڈِسدائے

معطر جگ کوں کیتا ہے حسنؑ اپنے سخن دے نال
جدا قرآن توں نئیں اے قرآں وی ہے حسنؑ دے نال

شانِ حسینؑ

پائی پوشاک عرشاں دی اے عرشاں دا جو واسی ہے
اے عرشی ہے تے عرشاں دی ایندی اعلیٰ سواری ہے
سخاوت دا سمندر ہے ولا کوئی نہ خالی ہے
ہسی قرآن وچ صفتاں کوئی ایندا نہ ثانی ہے
جگر گوشہ محمدؐ دا امامت دا خزینہ ہے
سخی حق دا نظارا ہے تے مومن دا سفینہ ہے

علم عباسؑ دا

میں ڈیہداں جس دم علم تیڈا غازی ادب نال سر کوں جھکا کھڑداہاں
میں صلوٰۃ پڑھ کے تیڈی ذات تے ایویں تسکین دل کوں ڈِیوا کھڑداہاں
وفا تیڈی غازیؑ حشر تائیں نہ بھلسی اے کل موماں کوں سنا کھڑداہاں
خدا کوں تیڈا واسطہ دے کے غازیؑ میں دل دیاں آساں پُجا کھڑداہاں

اے خواہش ہے مقبولؔ دی میڈا مولاؑ حشر کوں تہاڈی شفاعت ملے
اتھاں وی میں نوکر تہاڈا سڈیجاں اُتھاں تہاڈی اطاعت ملے

ثناء آلِ محمدؐ

پڑھا رب دا ہے میں قرآں ثنا آلِ محمدؐ دی
آکھے سورۃ آلِ عمراں ثنا آلِ محمدؐ دی
گھرانہ ہے ایہو ذیشاں ثنا آلِ محمدؐ دی
سمجھداہاں میں جند تے جاں ثنا آلِ محمدؐ دی
اے واجب ہے مودّت ہے صلہ ایندا خدا ڈیسی
جہاں دنیا دی کوئی شئے وی حشر کوں نہ وفا ڈیسی

شانِ علی رضاؑ

صداقتاں دے نال وی ہے کو بہ کو علی رضاؑ
تے دین مصطفیٰؐ دی وی ہے آبرو علی رضاؑ
حسین توں حسین تر ہے خوبرو علی رضاؑ
ہے خوف دشمناں اُتے او گفتگو علی رضاؑ

جلالِ مرتضیٰؑ تیڈا جہاں کیتا قبول ہے
لڑی جو اٹھویں ہے تیڈی تے ابتدا رسولؐ ہے

ستواں حصہ

ڈوہڑے

ہر وقت کھلائے رحمٰن دا، در کوئی جہڑے وقت وی آوے
تکبیر آواز بلند کر کے وت حمد خدا سنواوے
سب کیتیاں کوں کر معاف ڈیندائے جو سر دل نال جھکاوے
مقبولؔ رکوع تے سجدے وچ بیٹھا خالق نال الاوے

قرآن کتاب خدا دی ہے انسان نہ منہ کوں موڑے
اے قبر حشر وچ کم آسی ایندا ساتھ نہ کوئی چھوڑے
ایکوں کنڈ کرنا ہے جرم وڈا بن مومن رشتہ جوڑے
مقبولؔ پچھے بس پنجتن توں تفسیر اصل دی لوڑے

در پاک محمدؐ عربی دا ایندی عظمت شان نرالی
جبریلؑ وی جھولی بھروینداے اے بن کے روز سوالی

اِتھوں فیض خزانے ملدے ہن سلیمانؑ دی قسمت عالی
مقبولؔ ذکر کر چوڈاںؑ دا توں بن کے خاص موالی

بہوں عظمت پاک حسینؑ دی ہے انسان ڈسن توں قاصر
جتھ عدل خدا دا تھیندا اہے شبیرؑ اوں جھا تے حاضر
اسلام جہان تے آہدا ہے میڈا پاک حسینؑ ہے ناصر
مقبولؔ تلاوت سانگ اُتے کوئی کر نئیں سگدا آخر

نماز عبادت فرض جو ہے شبیرؑ نہ فرض بھلایا
جنگ رُوک ڈِتی وِچ کربل دے جڈاں وقت نماز دا آیا
نماز معراج ہے مومن دی تتی ریت کوں ڈیکھ ڈسایا
مقبولؔ نماز دے سجدے وچ سر پاک حسینؑ کٹایا

وڈی عظمت پنجتنؑ پاک دی ہے ایں شان توں بعد تاں بس اے
ایں دین علم دے وارث تے سلطان توں بعد تاں بس اے

گھدی رب اکبر دی پاک رضا ایمان توں بعد تاں بس اے
مقبولؔ اوصاف خزانے ہن قرآن توں بعد تاں بس اے

اے کعبہ عظمت قائم راہوی تیڈی عظمت شان بچیندا اں
آ قاتل گئے میکوں قتل کرن نہ اِتھ میں خون وہیندا اں
مظلوم حسینؑ نہ حج پڑھداں اِحرام پیا میں تُرٹیندا اں
مقبولؔ نہ آساں کول تیڈے تیکوں فقط سلام کریندا

مظلوم دے اطہر سینے تے لگے تیر بہوں بے حال تھیا
اُنوں ہاڑ دی ڈاڈھی گرمی ہائی دل تریہہ دے نال نڈھال تھیا
تَسا خنجر دے ہیٹھ جو کُسدا رِہ مظلوم دے کوئی نہ نال تھیا
وَل کُسن دے بعد نمازی تے ودھ ظلم تھیا پامال تھیا

بازارِ شام تے زینبؑ دا اُدوں آکھ فضہ کیا جوڑا اے
ہاں پاک شہزادی کوفے دی ایں گالھ توں منہ نہ موڑا اے

جے ٹورنا ہس بے شک ٹورے ایں حال تے نہ ساکوں چھوڑا اے
مقبولؔ ہن بیبیاں سر ننگے چند چادراں دی بس لوڑا اے

تطہیر دے پردہ دار آ تے جڈاں شام بھرے بازار دے وچ
کونین ڈی ملکہؑ سر ننگے ہر چوک دے وچ نروار دے وچ
بیمار سجادؑ مہاری وی ہے درداں دی بھرمار دے وچ
ہے پاک رسولؐ دی آل ایہا تھی قیدی آئی دربار دے وچ

سب وِیر کُہا کے آ گئی ہے کونین دی پاک شہزادیؑ
جتھ نُس آونا اُتھ آ گئی ہے لاچاری عونؑ دی مادی
ہائی باجھ کفن دے دھپ اُتے پئی لاش حسینؑ بھرا دی
ہر موڑ اُتے ہس فکر رہی بس اپنی پاک رِدا دی

ہک وار میدان ءِ چ ونجن تاں ڈے وَل آساں نئیں میں وَل کے
میڈا تیر ہاں سال دا سن امڑی رہ ویسی ریت ءِ چ رل کے

آبا ہسیں میڈی لاش اُتے راہسیں روندی ہتھ مل مل کے
میڈا اتن تھی برگ و برگ ویسی سُنبھ گھوڑاں دے جھل جھل کے

منہ چُم اصغرؑ دا شاہ آکھے منگ پانی پتر صغیرا اے
متاں مل پووی اج کربل وِچ کر چااے حجت اخیرا اے
لب کھل گئے سوہنے اصغرؑ دے منگا پانی پتر شبیرؑ اے
اے سن کے حُرمل تیر مارا گیا گل اصغرؑ دا چیرا اے

شاہ گرام ہوا توں اصغرؑ کوں لا سینے نال بچاوے
کیویں نیواں لاش کوں خیمے وچ کھڑا اپنے نال الاوے
متاں مر کوئی مستور ونجے کیویں گل دا زخم ڈکھاوے
شاہ قبر بنا کے بچڑے دی اُتے ریت گرم کوں پاوے

سلیمانؑ دا رتبہ اعلیٰ ہے میں سنیا اے پاک نبیؐ توں
اے آل نبیؐ وچ شامل ہے ملا حکم اے پاک جلی توں

اینداحسب جہاں تے افضل ہے ملی سند رسولؐ دی دھی توں
مقبولؔ مدائین دا حاکم ہائی پُچھ گھن ہر موڑ گلی توں

اٹھواں حصہ

قطعات

بسم اللہ دا ورد پکا گھن
حج نماز قبول کرا گھن
خُم تے پاک نبیؐ فرمایا
دل وچ پیار علیؑ دا پا گھن

رسالت امامت دا حصہ ہے زہراؑ
اے بچڑی نبیؐ دی تاں ہکا ہے زہراؑ
جہاناں دی ثروت جو بند تھی کے رہ گئی
حشر تک ہے چلنا او سکہ ہے زہراؑ

بے نور سورج کوں نور کر کے
تے چن دی مشکل وی دور کر کے

رقم علیؑ دا ہے نام جن وچ
حسینؑ آیا ظہور کر کے

روزِ ازل توں لوح اُتے لکھا ہویا حسینؑ ہے
پیارا نبیؐ علیؑ دا ہے زہراؑ دا چین ہے
دشمن حسینؑ دا ہے جو دوزخ دا بل ہے او
شبیرؑ کائنات دا کل زیب و زین ہے

حسینؑ الفت ہے مصطفیٰؐ دی
حسینؑ جرات ہے مرتضیٰؑ دی
حسینؑ غیرت دی درسگاہ ہے
حسینؑ طاقت ہے کبریا دی

حسینؑ کوں بقا ہے
یزید کوں فنا ہے

اے میں تاں کائنی آکھا
اے آکھیا خدا ہے

حسینؑ اعلیٰ حسینؑ ارفع حسینؑ دنیا دا بادشاہ ہے
حسینؑ رب دا حسینؑ سب دا حسینؑ جنت دا شہنشاہ ہے
حسین حسن اے جہان جگ دا حسینؑ بخشش دا آسرا ہے
حسینؑ باغِ ارم دی ٹھاڈھل یزید دوزخ دی تیز بھا ہے

حسینؑ دیں دی شان ہے
حسینؑ حق دی آن ہے
اے لا الٰہ دی ہے بقا
حسینؑ جگ دی جان ہے

جڈاں خنجر تلے مولاؑ دی گردن آ گئی ہائی
یزیدیت میڈے مولاؑ توں بہوں گھبرا گئی ہائی

حیاتی دین حق توں کر ڈتی قربان اپنی
بقا انسانیت اُوں ڈیونہہ کنوں بس پا گئی ہائی

ایں کربلا دی شان کوں ودھایا حسینؑ ہے
ڈے خون ایندی تس کوں بجھایا حسینؑ ہے
مقبولؔ ایندی شان میں کیویں کراں بیاں
سُنج بر ایں بن کوں آن وسایا حسینؑ ہے

جئیں وی دل وچ پیار حسینؑ دا پایا ہے
جنت وچ اُوں گھر لاریب بنایا ہے
میڈے مولاؑ پڑھ کے خنجر ہیٹھ نماز
نانے سئیںؐ دا دین حسینؑ بچایا ہے

ڈعا

اے پاک خدا اے پاک خدا توں ظاہر او ہستی فرما
آوے مہدیؑ مولا ایں جگ تے ہر بشر اے منگدا اے روز دعا

سرکارؑ دے انتظار دے وچ کئی مومن ٹُر گئے دنیا توں
جھڑے جیندے ہِن انہاں موماں کوں ھُن بارہویںؑ دا دیدار کرا
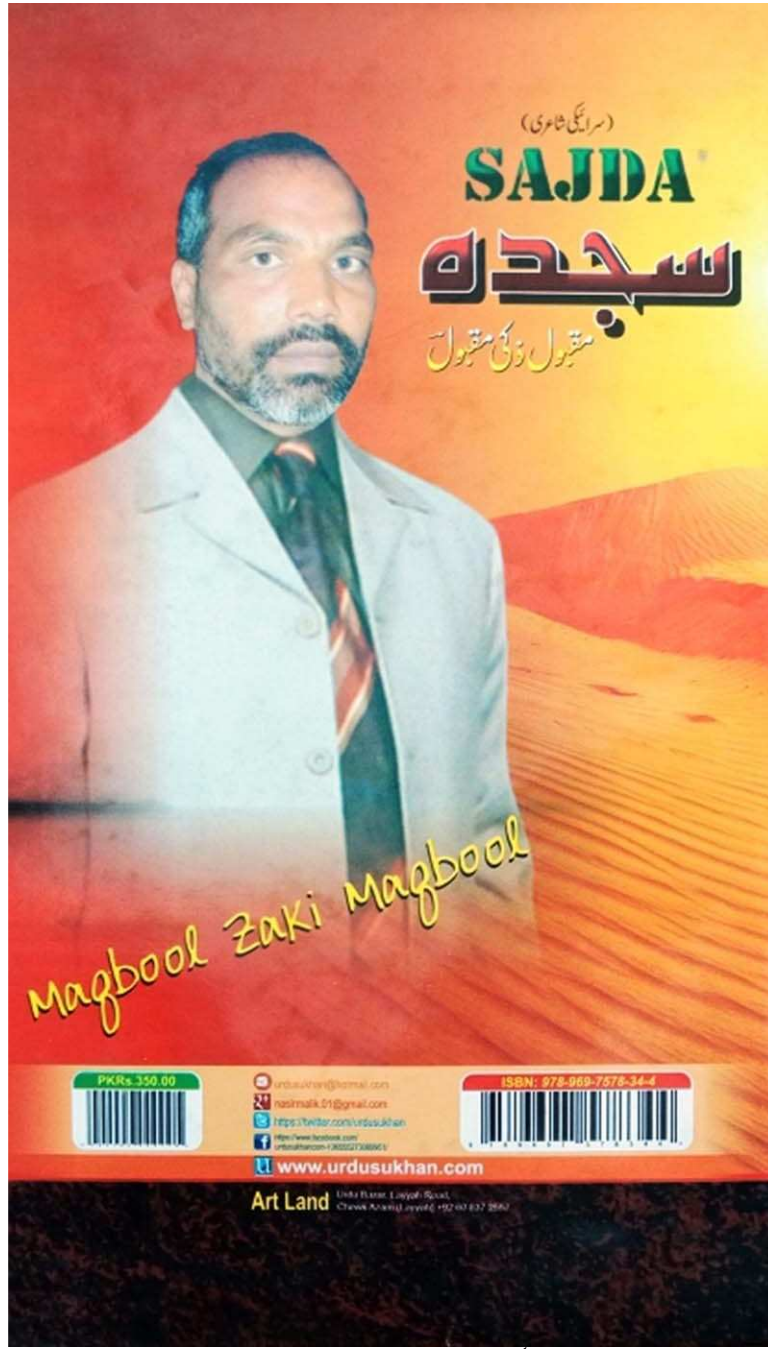
ڈیکھوں سیف علیؑ دی ہتھ اوندے پگ سر تے پاک محمدؐ دی
ساکوں شاہی بارہویںؑ آقا دی ہُن خالق اکھیں نال ڈِکھا
آون دی خبر سنا خالق ساڈا انتظار مکا خالق
ساکوں پاک مبارک قدماں دی بس جلدی جلدی خاک چما

توں خالق مالک جاندا ہیں میڈی اکھیاں وِچ برسات ہے کیوں
ڈیکھوں درلاہندے اساں سیداں دے ہُن بھیج جہان تے حجت خدا

تیکوں واسطہ ہے اوں ہستی دا تیڈی جئیں توحید بچائی ہے
ہووے قائم ظہور ھُن مہدیؑ دا ہر دل چوں نکلے روز صدا

تیکوں واسطہ پنجتنؑ پاک دا ہے ھُن آمد حسنؑ دے لعل دی کر
مقبولؔ تے سارے موماں دی ھُن آس دی بیڑی پار لنگھا

OOO

تمت بالخیر